

JaSeSoy

JOURNAL

2/2017



JaSeSoy Suomi 100 -vuonna
Ryhmän voimaa!

JaSeSoy ry

JOURNAL

Sisältö 2/2017



s.5



s.16



s.28

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan kynästä
- 5 Lähikuvassa Petri Aarnio
- 9 Ryhmän voimaa!
- 13 Greetings from Georgia
- 14 JaSeSoy nuotintaa
- 16 Suomipuun kasvu Lahden musiikkiopistossa
- 18 Katsaus Orff-pedagogiikan alkuvaiheisiin Suomessa
- 21 Nordic Sounds, pohjoista musiikkia maailmaan!
- 23 Musiikkipedagogiikan oppimisen poluilla Järvenpäässä
- 26 Mitä tehdä musatunnilla 2
- 28 Muusikkouden juhlaa Maailmankylässä
- 34 Albumi
- 36 Ollaanko tuttuja jo?
- 38 JaSeSoy Orff-kurssien opetussuunnitelma englanniksi
- 39 JaSeSoy Juornal
- 40 RytmiS 2018 Nordic Sounds
- 41 RytmiS 2018 -kouluttajat
- 42 JaSeSoy ry

JULKAISIJA

JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry
Orff-Schulwerk Association of Finland

PÄÄTOIMITTAJA

Tiina Keisanen

TOIMITUS

Tiina Keisanen, Riikka Rauhala, Laura Vainio

ULKOASU

Minna Silvennoinen

VALOKUVAT

JaSeSoy ry

ISSN

1238-9242

PAINO

Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää



Pääkirjoitus

TIINA KEISANEN

JaSeSoi Suomi 100 -vuonna

JaSeSoilla on takanaan vilkas ja tapahtumarikas toimintavuosi. Vuoteen on mahtunut kurssien ja koulutusten lisäksi yhteistyötä eri musiikkikasvatussyhdistysten kanssa sekä Suomessa että ulkomailla. JaSeSoilla on ollut myös tärkeä rooli kulttuurin ja musiikkikasvatuksen edistäjänä maailmalla hiljattain ilmestyneiden julkaisujen johdosta. Tämän Journalin teema onkin JaSeSoin toiminta Suomi 100 -vuotena. Lehden alaotsikko, Ryhmän voimaa, on Anni Pietarilan taiteen perusopetukseen liittyvästä artikkelista. Ryhmän voima on myös olennainen osa JaSeSoin toimintaa. Seuraavassa taustaa lehden sisällöstä.

SUOMI ON TUNNETTU maailmalla hyvästä koulutuksestaan. Myös JaSeSoin kurseille on kasvava kysyntä ulkomaita myöten. Koulutus on yhdistyksemme ”päätuote” ja lippulaiva. Siitä JaSeSoi tunnetaan. Kurssiemme ulkomaiset kouluttajat ihastelevat kerta toisensa jälkeen Suomen kurssitarjonnan tasoa ja pitävät Suomea Orff-koulutuksen mallimaana, josta muut voivat ottaa oppia. Ainutlaatuista maailman mittakaavassa on se vapaaehtoisen työn määrä, jota hallitus tiimeissään toteuttaa. Se mahdollistaa toisenlaisen joustavuuden kurssien suunnittelussa kuin monissa ”virallisimmissa” Orff-yhteisöissä.

Kesän kurssit täyttyivät jälleen innokkaista osallistujista, joita tuli niin koti- kuin ulkomailta. Perinteisten Orff-kurssien lisäksi Maailmankylästä on tullut merkittävä tapahtuma, jossa kulttuurien kirjo kukoistaa. Viime kesän kouluttajana kurssilla oli arvostettu Orff-pedagogi ja etnomusikologian tohtori **Polo Vallejo**. Polo kertoo kansainvälisestä työstään lehdessämme.

JaSeSoin verkostot ja yhteistyö ovat aina ulottuneet yli Suomen rajojen. Yhdistys on kantanut kulttuurista vastuuta oman maamme lisäksi myös muiden maiden musiikkikasvatuksesta. Tänä vuonna esimerkkinä kansainvälisestä kulttuuriyhteistyöstä on Nordic Sounds -verkkomateriaalin julkaiseminen. Myös JaSeSoin Orff-OPS ilmestyi englanniksi. Näiden julkaisujen myötä musiikkikasvattajilla eri maissa on mahdollisuus tutustua pohjoismaiseen musiikkikulttuuriin ja Orff-pedagogiaan Suomessa. Kotimaista yhteistyötä on tehty muun muassa KMO:n ja Vamo ry:n kanssa. Tämän lehden Lähikuvassa on **Kirsi Hyypän** haastattelussa FiSME:n

puheenjohtaja **Petri Aarnio**, jolla on toimensa puolesta näkemys musiikkikasvatuksen kenttään koko maassamme.

100-vuotisessa Suomessa JaSeSoi on toiminut jo yli kolmen vuosikymmenen ajan. JaSeSoin hallituksessa ei enää ole yhdistyksen perustajajäseniä, mutta uusi sukupolvi vie Orff-pedagogiikkaan eteenpäin. Vanhojen väistyessä luonnollisesti jotain katoaa ja uutta tulee tilalle. Uusi polvi nojaa juuriin ja etsii samalla omat tapansa edistää asiaa. Lehtemme artikkelit tuoreista opinnäytetöistä, joissa on käsitelty Orff-pedagogiikkaa Suomessa, on osoitus siitä kiinnostuksesta.

JaSeSoin alkukesän kurseilla laulettiin **Soili Perkiön** ja **Hannele Huovin** tekemää Suomi 100 -laulua. Se kertoo Suomipuusta ja metsän avaruudesta. Laulun kielikuvat sopivat myös satavuotiaassa Suomessa toimivaan yhdistykseemme. JaSeSoi on kasvattanut vankat juuret Suomen multaan ja levittänyt ympärilleen laajan lehvästön, jossa on monen monta pesää linnuille ja meille kaikille. JaSeSoissa on avaruutta jokaisen olla - ja tulla, vaikkapa Suomi 100 -juhlavuoden kunniaksi!



Kohtaamisia Orff-instituutissa

“Taide vaikuttaa aisteihimme ja tunteisiimme. Voimme liikkua taideteoksesta tai musiikkikappaleesta vain katselemalla tai kuuntelemalla sitä. Kun taas itse esiinnyimme tai luomme, se vaikuttaa meihin eri tavoin. Kokemus yhdestä konseptista monien taidemuotojen keinoin tekee syvällisen vaikutuksen, ja taide-elämäyksestä tulee jännittävä seikkailu.”
-Sofia Lopez-Ibor, kirjassa *Blue is the Sea*

HEINÄKUUN ALUSSA matkasimme Salzburgiin, Orff-pedagogian sydämeen, tapaamaan muiden Orff-yhdistysten ja Associated schoolien edustajia vuotuisen Forumiin. Suomea edustamassa oli minun lisäksi **Soili Perkiö** ja Taidepäiväkotia Konstista **Maarit Lavas**. Tapaamisen yhteinen aihe oli tänä vuonna Orff-Schulwerkin ja modernin taiteen kohtaaminen, Encounters between Orff-pedagogy and modern art. Luennot ja työpajat johdattivat mielenkiintoisen aiheen äärelle.

Forum-tapaamisessa on ollut jo muutaman vuoden tapana antaa verkostoon kuuluville kouluille yhteinen ”tehtävä”, jota he ovat vuoden aikana työstäneet omissa oppilaitoksissaan. Halukkaat Orff-associated school -verkostoon kuuluvat koulut ovat voineet esitellä hankkeitaan seuraavana kesänä. 2016 saimme makupaloja siitä, miten erilaisten lapsiryhmien kanssa oli toteutettu Schulwerkin pieniä kappaleita. Tänä kesänä taas koulut esittelivät omia käytänteitään arvioinnista ja sen toteutumisesta.

Ajattelin, että tänä vuonna voisimme tehdä Forumissa annetusta ”tehtävästä” JaSeSoin yhteisen projektin. Haastan teitä pohtimaan ja kokeilemaan taideintegraatiota ja taiteidenvälisyyttä omassa työssänne. Millaisia taiteidenvälisyyteen liittyviä töitä olet toteuttanut omien oppilaittesi kanssa? Miten integroisit modernia taidetta Orff-pedagogiaan. Miten autat omia oppilaitasi ymmärtämään tai-

detta? Millaisia lähteitä käytät (lasten kirjat, näyttelyt, nettisivut, artikkelit, kirjat, konsertit yms)? Yhteistyökumppanit? Millaisia luovia töitä projektista syntyy (näyttely, kirja esitys)? Miten arvioit ja dokumentoit projektia?

Facebookista löytyy ryhmä, jossa voi jakaa omia ideoitaan ja projektejaan muille asiasta kiinnostuneille ja keskustella ja ideoida aiheesta. Ryhmän nimi on: JaSeSoin-Encounters between Orff-pedagogy and modern arts.

“Taiteiden rajamailla tavataan aina ihmeellisimmät luomukset.” -Georg Christoph Lichtenberg

Värikästä syksyä kaikille!

Juuli

LÄHIKUVASSA

Petri Aarnio

KIRSI HYYPPÄ

KUVA: Veikko Somerpuro



On lämmin elokuun iltapäivä Helsingin Sörnäisissä. Musiikkikasvattajaksi valmistunut, pasuunaa soittava Keski-Helsingin musiikkiopiston rehtori Petri Aarnio vastaanottaa minut ystävällisesti hymyillen kauniissa työhuoneessaan, jonka ikkunapuut ja kaiteet huokuvat menneen ajan historiaa. Petri Aarnio on vuosien aikana vaikuttanut niin muusikkona, musiikkikasvattajana kuin rehtorinakin musiikin eri alueilla. Lasten ja nuorten kanssa tehtävä työ on ollut erityisen lähellä sydäntä. Rehtorin työnsä ohessa hän on toiminut Suomen musiikkikasvatusseura – FiSME ry:n puheenjohtajana viimeiset kymmenen vuotta.

Kerro Keski-Helsingin musiikkiopistosta ja sen pedagogiasta?

– Elämme täällä musiikkiopistossa viime toukokuussa alkaneen putkiremontin keskellä. Kaikki pölyä vieroksuvat laitteet kuten pianot ja tietokoneet roudattiin silloin pois. Nyt tehdään viimeisiä paikkamaalauksia. Tämä historiallisesti arvokas rakennus Ebeneser-talo rakennettiin vuonna 1908 ja sen on suunnitellut arkkitehti **Wivi Lönn**. Talossa on toiminut myös Lastentarhanopettajakoulu vuoteen 1995 ja esimerkiksi **Inkeri Simola-Isaksson** on ollut opettamassa tässä talossa.

Helsingissä on kymmenen musiikkiopistoa, jotka saavat valtionosuutta ja jotka toimivat eri puolilla kaupunkia. Keski-Helsingin musiikkiopistossa opiskelee vajaat 250 instrumentti-oppilasta, jotka ovat pääosin kouluikäisiä. Tarjolla ovat yleisimmät

orkesterisoittimet; kaikki jouset, puupuhallimet, trumpetti sekä piano, harmonikka, kitara ja popjazz-laulu. Toiset noin 250 alle kouluikäistä lasta osallistuu muskareihimme.

Keski-Helsingin musiikkiopiston profiili on musiikilliset raja-aidat ylittävä, vaikka lepääkin klassisen taidemusiikin opetuksen perinteeseen. Säveltäminen ja oma musiikin tekeminen on erityisalueemme. Olemme lasten ja nuorten musiikkiyhteisö. Yksilö- ja ryhmäopetuksessa yhdistyvät tavoitteellinen, lempeän määrätietoinen musiikin opiskelu ja luova ilmaisu. Päämääränä on oppilaan hyvä musiikkisuhde – mahdollisuus hankkia elämälle eväitä taiteellisen, taidollisen ja emotionaalisen kasvun kautta. Käytän usein tunnustuslausettamme: ”Elämys, oivallus – ilo!”



Olet musiikkiopiston rehtori. Millainen on ollut tie työhösi musiikin parissa?

– Päätös musiikista ammattina syntyi vasta lukion lopussa. Aloin käydä pianotunneilla alle kouluikäisenä. Innostuin myöhemmin pasuunasta, koska setäni soitti sitä. Opiskelin Helsingin Konservatoriossa ja jatkoin siitä Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen osastolle.

Valmistuttuani Sibelius-Akatemiasta sain ensimmäisen vakinaisen työpaikkani Lauttasaaren yhteiskoulusta yläasteen ja lukion musiikin lehtorina. Opetin siellä kolme vuotta ja jatkoin matkaani Ylivieskaan musiikkiopistoon ensimmäiseen rehtorinpestiini. Sitten vuorossa oli Pohjois-Karjala, jossa toimin Lieksan Vaskiviikon toiminnanjohtajana kolme vuotta. Vuonna 2001 palasin takaisin pääkaupunkiseudulle Kauniaisten musiikkiopiston rehtoriksi. Olin myös UMO Jazz Orchestran toiminnanjohtajan sijaisena vuoden. Vuonna 2007 aloitin Keski-Helsingin musiikkiopiston rehtorina, eli olen toiminut täällä nyt kymmenen vuotta.

Töiden oheneen mahtuu tietenkin paljon muutakin. Opetin musiikinopettajana ollessani myös pasuunaa Pop & Jazz Konservatoriossa, soittelin paljon salsa- ja big bändeissä ennen Ylivieskaan lähtöäni. Rehtorin töiden ohella olen johtanut puhallinorkestereja ja kamarikuoroja.

Ajatuksia musiikin opettamisesta

– Puhuttu kieli ei ole ainoa väylä välittää ajatuksia. Myös musiikki on siihen välineenä mitä parhain. Musiikin avulla pystyy tasa-arvoistamaan ihmisen paremmin kuin monissa muissa perinteisissä oppiaineissa. Yksi unelma-ammattini onkin luokanopettajan ammatti. Voin hyvin kuvitella, miten luokanopettaja parhaimmillaan voi tehdä lasten kanssa älyttömän tärkeää työtä ihmisenä kasvamisessa ja vuorovaikutuksen opettelussa.

Lauttasaarella soitimme paljon. Sitä kautta oppilaat saivat positiivisia kokemuksia, heidän yhteisöllisyytensä parani ja itse-tuntonsa nousi. Olen varma, että hyvä meininki koulun musiikkitunneilla vaikuttaa koko koulun ilmapiiriin. Opetussuunnitelmissa ajatellaan, että oppilas on aktiivinen toimija. Ehkä suurin ansioni silloin oli, että sain koululaiset musisoimaan.

Musiikkikasvatus on minulle ollut aina todella tärkeä asia vaikka olenkin ajautunut organisoimaan asioita. Omat vahvuuteni ovat asioiden järjestämisessä. Tykkään kontaktoida ihmisten kanssa. Lasten ja nuorten hyväksi tehtävä työ on minulle erityisen tärkeä asia ja olen onnekseni saanut seurata loistavien pedagogien touhuja.

Miten tutustuit Orff-pedagogiikkaan?

– Olin koko 90-luvun Oriveden orkesterileirin kurssijohtajana kesäisin. Siellä oli samaan aikaan semmoisia ”hörhöilijöitä”

kuten Soili Perkiö ja ”Haase” Setälä. Eksyttiin illanvietoissa aina välillä toistemme tonteille. Näin vähitellen tutustuttiin toistemme toimintaan.

Kun vaimoni **Hanna-Maijan** kanssa tutustuimme, tulimme yhdessä JaSeSoin järjestämään Rytmikseen Mikkeliin. Muistan ikuisesti **Ciro Paduanon** pitämän kurssin, ja sen kuinka hän toteutti sen. Se oli hänen taidonnäytteensä siitä, millainen on opettajan rooli. Se oli upeaa! Mallittamalla hän pystyi arvioimaan mitä kaikkea ryhmän kanssa voi tehdä, ilman että hän oli sanonut sanaakaan tai kysynyt millainen oli osallistujien tausta. Tapahtui eriyttämistä ilman, että siitä tehtiin mitään numeroa. Jokainen osallistuja saattoi kokea onnistumisen elämyksiä eikä osaamisen perusta ollut etukäteen opituilla taidoilla, vaan rytmis-motoris-kehollisessa omaksumisessa. Nautin tavattomasti siitä. Jokaiselle mukana olleelle se oli kokemuksellinen musiikkielämys. Itse musiikki oli pääosassa. Kaikki muu, pedagogiset tai kasvatukselliset asiat olivat mukana, mutta niitä ei tarvinnut korostaa mitenkään. Se oli elämys jonka muistaa!

Miten näet JaSeSoin suomalaisessa musiikkikasvatuksessa?

– Arvostan kovasti JaSeSoin toimintaa. JaSeSoin mahdollistaa erilaisten ihmisten kohtaamisen. Musiikkia työssään käyttävät, erilaisista lähtökohdista tulevat musiikinopettajat, liikunnanopettajat, lastentarhan-

**”FiSME on yhteisöjen ja yksilöiden järjestö, joka toimii
yhdyssiteenä ja tiedon välittäjänä musiikkikasvatuskentän eri
toimijoiden välillä”.**

opettajat tai luokanopettajat saavat kurseilta eväitä ja käyttävät saamiaan ideoita joko kopiaimalla tai mahdollisesti soveltaen niitä omiin metodeihinsa.

JaSeSoi tekee merkittävää työtä suomalaisen musiikkikasvatuksen kentällä ja nimenomaan siellä missä musiikilla voi saada aikaan paljon nykyistä enemmän. Esimerkiksi luokanopettajien musiikillisen harrastuneisuuden ja ammattitaidon lisäämisellä on valtava merkitys koko yhteiskuntamme kehittämiseen seuraavina vuosikymmeninä. Toivon suuresti, että yhä useampi lastentarhanopettaja ja luokanopettaja löytää tiensä JaSeSoin riveihin, vaikka toki myös koulujen ja musiikkiopistojen opettajilla olisi paljon saatavaa Orff-pedagogiikasta. Vuorovaikutustaitojen kehittäminen musiikin kautta on tosi tärkeä osa niin aikuisten kuin lasten elämää. Kiitos, että JaSeSoi tekee tätä!

Mikä sinua on innoittanut?

– Opiskeluaikojeni bändi Ellenin Urhot oli Sibelius-Akatemian ensimmäinen virallinen rokkibändi. Mukana oli musiikkikasvattajia; **Petteri Klintrup** ja **Erkki Ylimäki** olivat bändin sävelseppoja. **Pertti Haverinen** soitti saksofonia, **Ville Hukkinen** oli ainakin yhdessä vaiheessa mukana, kuten **Mikko Moisio** ja **Pekka Gröhnkin**. Laulusolistina oli **Krisse Jääskeläinen**. Minä soitin pasuunaa ja lauloin pari punk-laulua. Jasesoilaisille tuttu **Pekka Evijärvi** soitti bassoa. Se oli hauskanpitoa.

Samana syksynä, kun meidän muka-

kurssimme aloitti, Sibelius-Akatemiaan perustettiin kansanmusiikkiosasto ja jazz-osasto. Ne ovat omalta osaltaan vaikuttaneet ajattelutapaani, haluan suhtautua avarakatseisesti asioihin.

kehitysyhteistyötä tärkeänä.

Minulle monialaisuus ja eri alojen yhdistäminen on tärkeää. FiSME on yhteisöjen ja yksilöiden järjestö, joka toimii yhdyssiteenä ja tiedon välittäjänä musiikkikasvatusken-



**Suomen musiikkikasvatusseura –
FiSME**

– Vuonna 2011 minut valittiin FiSME:n puheenjohtajaksi. Jokainen puheenjohtaja on tehnyt hommia omalla persoonallaan. Edeltäjäni **Jukka Louhivuori** oli hyvin kontaktissa ISME:iin eli kansainväliseen toimintaan ja yliopistomaailmaan. **Marjut Haussilan** puheenjohtajakaudella pidettiin

tän eri toimijoiden välillä. FiSME:ssä on lähes 300 jäsentä ja yhteisöjäseniä toistakymmentä, joista JaSeSoi on yksi. Mielestäni päätehtävämme on koko musiikkikasvatuskentän yhdistäminen.

Yhteiskunnallisen ilmapiirin epävakaus on saanut aikaiseksi sen, että yhteydet muihin saman alan toimijoihin ovat löytyneet vaivattomasti. FiSME on onnistunut olemaan neutraali yhteistoimija. Tuntemus toisten toiminnasta on lisääntynyt ja sitä kautta myös arvostus kasvanut. Näin voidaan löytää myös kehittämisen kohteita kentällä. Esimerkiksi luokanopettajien koulutuksessa musiikin määrä on huolestuttavan pieni, joten musiikkikasvatukselliset välineetkään eivät itsestään selvästi ole niin hyvät kuin toivoisi.

Olemme järjestäneet 3–6 kertaa vuodessa verkostotapaamisia, joka on epävirallinen keskustelufoorumi eri toimijoille kuten esimerkiksi JaSeSoille, KMO:lle, erityismusiikkikasvatukselle, orkestereiden



*Fisme Ruoholahden Konservatoriolla 1981.
AUKEAMAN KUVAT: Veikko Somerpuro*



Ellenin Urhot Juankoskella keikkakiertueen tauolla; Petri Aarnio, Esa Jokiranta, Petteri Klintrup, Pertti Haverinen, Pekka Evijärvi ja Erkki Ylimäki.



Pertti Haverinen ja Petri Aarnio.

yhteistyölle ja musiikkioppilaitoksille. Me olemme pyrkineet luomaan verkoston ja keskusteluyhteyden eri toimijoiden kesken. Siinä on toki edelleen paljon tekemistä.

Enää ei voida pitää itsestään selvänä sitä, että kaikki ajattelevat samalla tavalla näistä asioista. Nyt kun poliittinen ilmapiiri on tiukentunut ja esimerkiksi kulttuurin valtion-osuuksia kyseenalaistetaan, on korostettava, että musiikki sinänsä on tärkeää ihmisille ja että heillä täytyy olla mahdollisuus olla kulttuurin kanssa tekemisissä.

Olemme järjestäneet valtakunnallisia musiikkikasvatuspäiviä yhteistyössä Taideyliopiston Sibelius Akatemian kanssa. Verkostivillamme on paljon niihin ja muutenkin musiikkikasvatukseen liittyvää tietoa.

Tapahtumia ja taiteen perusopetuksen opetussuunnitelmatyötä

– Koulujen musiikinopettajakoulutus juhlii 60-vuotista taivaltaan lokakuun lopussa Helsingin Musiikkitalossa. Sen kunniaksi järjestetään juhlatviikko, joka sisältää myös FiSME:n koordinoimat III valtakunnalliset musiikkikasvatuspäivät. Tapahtumassa on konsertteja, työpajoja, luentoja ja muita esityksiä kaikenikäisille. Viikon ohjelmassa on säveltämiseen ja improvisaatioon liittyviä pajoja, koska juuri uudistetuissa opetussuunnitelmien perusteissa säveltäminen ja improvisaatio on oma tavoitealueensa.

Olen ollut myös mukana Taiteen perusopetuksen musiikinopetuksen opetussuunnitelmien perusteiden laatimisessa. Se on ollut mielekästä työtä. Tänä lukuvuonna on sitten kentän vuoro, nyt ollaan tekemässä oppilaitoskohtaisia suunnitelmia.

Muutakin hienoa on tapahtumassa lähi-vuosina, sillä ISME:n maailmankonferenssi

on tulossa Suomeen elokuun ensimmäisellä viikolla vuonna 2020. Tapahtuman järjestää Taideyliopisto ja me toimimme kumppanina. Maailmankonferenssiin odotetaan lähes 2000 osallistujaa ympäri maailmaa. Toivon, että myös JaSeSoin jäsenet löytävät mukaan.

Mistä ammennat inspiraation tähän kaikkeen?

Tietenkin se, että olen äärettömän innostunut ja nautin työstäni, tekee työnteon helpoksi niin että aina ei huomaa työn määrää. Onneksi perhe antaa hyvän vastapainon sille. Minulla on ihana perhe; vaimoni Hanna-Maijan kanssa tulee juteltua alan asioista kotona. Esikoiseni **Maija** aloitti tänä syksynä koulun ja soittaa viulua. Poikani **Veikko** 5v. aloitti eskarin ja soittaa selloa. **Sylvi** 2,5 v. aloitti päiväkodin ja oppi laulamaan ennen kuin puhumaan.

Tykkään lukemisesta ja aina kun pystyn luen mielelläni kaikenlaista kirjallisuutta. Lukelämyksiä minulle ovat antaneet mm. tässä hetkessä ja ajassa liikkuva suomalaisen kirjailijan Pajitim Statovcin Kissani Jugoslavia ja Yhdysvaltoihin Afrikasta muutaneen Noviolet Bulawayon Hei keksitään meille uudet nimet. Yksilön arvo ja toiseus ovat ajankohtaisia, kun maailma on yhä pienempi ja toisten ihmisten ymmärtäminen on yhä tarpeellisempaa.

Harrastan espanjaa ja meillä on tällä hetkellä espanjalainen au pair, **Manu**. Puhun mielelläni vähänkin osaamiani kieliä ja se on kansainvälisessä musiikkioppilaitosmaailmassa tärkeää. Näin pystyn osallistumaan tapaamisissa myös niihin keskusteluihin, joista monet jäävät ulos. Näen myös pohjoismaisen yhteistyön tärkeänä.

Mistä haaveilet, mitä unelmia sinulla on?

– Haluaisin nähdä, että maailma suhtautuu avoimena ja luottavaisena tulevaisuuteen siitä huolimatta, että meillä on ilmastonmuutoksesta ja globalisaatiosta aiheutuvia ongelmia. Toivoisin, että kaikilla lapsilla olisi hyvä elää ja että pystyisimme rakentamaan musiikin ja musiikkikasvatuksen kautta heille hyvää tulevaisuutta.

Petrin ajatuksia maailmanmenosta reksin näkökulmasta voi seurata Reksin blogissa:

www.reksin.vuodatus.net

ISME=International Society for Music Education

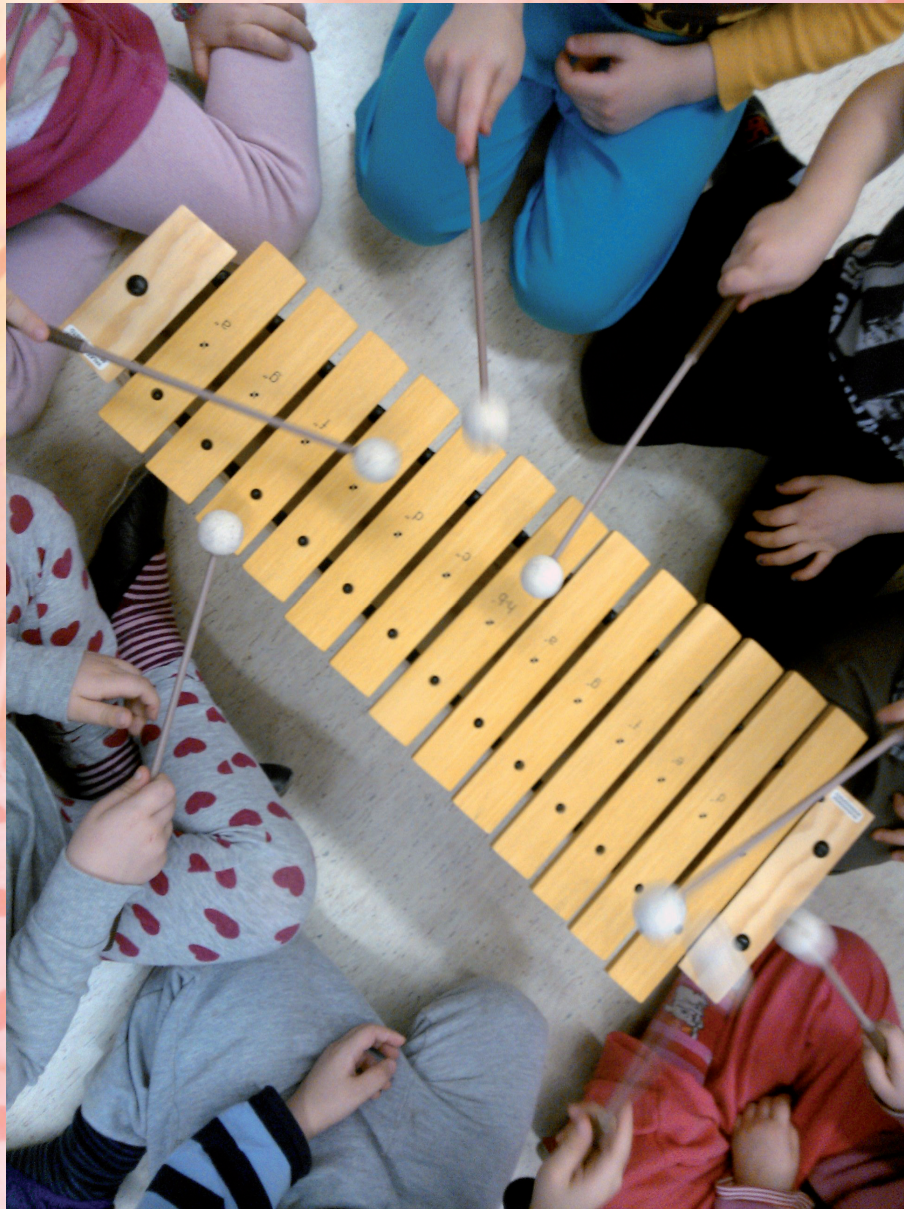
FiSME=Finland's Society for Music Education

Keski-Helsingin musiikkiopisto on toiminut Ebeneser-talossa vuodesta 2009 alkaen. Talon omistaa edelleen Ebeneser-säätiö, joka edistää ja tukee varhaiskasvatuksen tutkimusta ja koulutusta. Se ylläpitää Lastentarhamuseota ja Lapsuuden instituuttia. Talo toimi alkujaan lastentarhana. Siitä muistuttaa talon alkuperäiset matalalla olevat kaiteet ja matalat porrasaskelmat. "On ilo olla osana tätä suomalaisen lapsen 100-vuotista historiaa." sanoo Petri Aarnio.

Ryhmän voimaa!

*Ajatuksia musiikin taiteen perusopetuksen
ryhmäopetuksen menetelmistä ja työtavoista*

ANNI PIETARILA



RyhmäSeSoi.

Opiskelin vuonna 2016 musiikkipedagogi YAMK-tutkinnon Tampereen ammattikorkeakoulussa. Halusin opinnäytetyönäni tutkia ryhmän voimaa ja pohtia, mitkä työtavat sekä toimintamallit sopisivat osaksi taiteen perusopetuksen musiikin ryhmäopetusta. Tämä artikkeli pohjautuu opinnäytetyöhöni.

OLEN pohjakoulutukseltani musiikkipedagogi ja suuntautunut varhaisiän musiikinopetukseen. Ammatillinen elämä on vienyt opetustani voimakkaasti kaikenikäisten ryhmäopettajaksi. Ryhmä saa minussa syttymään valtavan innostuksen saada jokainen

oppilas oppimaan omista lähtökohdistaan, sekä onnistua muun muassa tarjoamaan onnistumisen elämyksiä jokaiselle.

Aloitin sellon soiton 8-vuotiaana. Olin vähällä luopua siitä lukiossa, mutta jatkoin orkesterin vuoksi. Orkesterissa koin yhtei-

söllisyyttä, yhdessä tekemistä, oppimista, toisten auttamista ja kannustamista, ryhmän voiman! Orkesterissa muiden joukossa tuli tarve osata myös yksilötasolla enemmän. Ryhmä kiritti minut kehittymään yksilöllisissä taidoissa.



Syvä oppiminen tapahtuu vuorovaikutuksessa toisten kanssa. Nuoret Soilin Studiolla.
KUVA: Pekka Seppänen

Ajankohtainen aihe taiteen perusopetuksessa

Osaltaan opinnäytetyön aiheeni valintaan vaikutti viimeaikaiset tutkimukset musiikkioppilaitosten kehittämistarpeista. Ryhmäopetuksen oppimiseen ja sosiaalisiin taitoihin vaikuttavat hyödyt sekä myös taloudellisuus nousevat esiin enenevässä määrin. Samaan aikaan useat taiteen perusopetuksen opettajat toivovat työkaluja ryhmäopetuksen pedagogiikkaan sekä uusiin toiminnallisiin ja kokonaisvaltaisiin työtapoihin.

Opinnäytetyöprosessini aikana Helsingin kaupunki julkaisi laajan selvityksen taiteen perusopetuksen tasa-arvoisesta saavutettavuudesta pääkaupunkiseudulla. Raportti oli osin karua luettavaa. Kävi ilmi, että joillain alueilla lapsista ja nuorista vain muutama prosentti pääsee osallistumaan taiteen perusopetukseen. Selvityksen toimenpide-ehdotuksissa saavutettavuuden vahvistamiseksi esitetään ryhmäopetuksen lisäämistä. Erikseen mainitaan vielä, että ryhmäopetusta pitäisi lisätä myös musiikin taiteen perusopetuksessa. Samassa selvityksessä musiikkioppilaitoksen edustajat esittivät huolensa siitä, että ryhmäopetuksen lisääminen taiteen perusopetukseen vaatii opettajien täydennyskoulutusta ryhmäpedagogisissa taidoissa.

Ryhmäpedagogiikkaa musiikkioppilaitoksiin

Musiikkioppilaitoksissa instrumenttiopetus toteutetaan perinteisesti yksilöopetuksena. Tässä maailman murroksessa, jossa uutta kehitetään, rahoitusta leikataan ja kaiken toiminnan järjestämisen mielekkyyttä punnitaan paljon, toivoisin instrumenttiopetuksen yksilöopetuksen säilyvän. Suurelta arvolta tuntuu se, että opettaja ja oppilas kohtaavat kahden kesken kerran viikossa 30–60 minuuttia. Se saattaa olla jonkun lapsen kohdalla myös viikon pisin kontakti henkilökohtaisesti yhden aikuisen kanssa. Soittotuntien lisäksi on jokaisella oppilaalla nykyään mahdollisuus osallistua ryhmään – musiikin perusteiden ryhmään, orkesteriin, kuoroon jne. Musiikkioppilaitoksissa kehi-

tellään myös koko ajan uusia ryhmäopetuksen muotoja. On bändikerhoja, iltapäivän koulun muusikkoryhmiä ja soitinkaruseliryhmiä, joissa tarkoituksena on tutustua soittimiin periodeittain.

Musiikkioppilaitoksen ryhmäopetus on lähes kokonaan pienryhmäopetusta lukuun ottamatta orkestereita ja kuoroja. Pienryhmä määritellään 8–12 henkilön joukoksi. Ryhmädynamiikalla tarkoitetaan ryhmän sisäistä voimaa, joka voi olla hyvin merkittävä oppimisen kannalta. Juntunen (2013) on listannut tekijöitä, jotka puoltavat instrumenttiopetuksen tukena olevaa ryhmäopetusta ja jotka tekevät ryhmässä oppimisesta mielekästä. Yhdessä tekeminen koetaan usein mukavaksi ja kavereiden tapaaminen mahdollistuu, oppimistilanteesta tulee siis

Ryhmäopetusta puoltavia seikkoja

- Ryhmä tuottaa ymmärrystä ja tietoa, jos jäsenet osallistuvat tavoitteiden asettamiseen.
- Oppilaat oppivat toisiltaan.
- Oppilaat motivoituvat musiikin harrastamisesta ja opiskelusta.
- Yhteissoitto, erilaiset yhteissoittomuodot (esim. eri ikäryhmien yhteinen musisointi) ja ryhmässä improvisointi mahdollistuvat.
- Oppilaat oppivat toimimaan ryhmässä.
- Ryhmän luova voima on vahvempi kuin yksilön.
- Ryhmä tehostaa ajankäyttöä.
- Ryhmä edistää vuorovaikutustaitoja.
- Ryhmä mahdollistaa erilaiset musiikilliset pelit ja leikit.

(Juntunen ym. 2013, 177.)

sosiaalinen. (Juntunen ym. 2013, 177.)

Ryhmässä opitaan!

Tämänhetkisessä työpaikassani Valkeakosken musiikkiopistossa aloitettiin syksyllä 2015 jokaiselle 1.–3.-luokkalaiselle instrumenttioppilaalle musiikkituntiryhmä. Ryhmän tarkoituksena on opettaa musiikin perusteiden alkeita sekä yhteismusiikkitaitoja käytännön läheisesti, tekemällä itse ryhmässä musiikkia. Palautteena ensimmäisen vuoden jälkeen perheiltä oli se, että saatettiin kertoa lapsen pohtineen soittoharastuksen lopettamista, mutta ryhmä tuntui niin merkitykselliseltä, että päätettiin jatkaa ryhmäkavereiden vuoksi.

Tutkimusten mukaan (Kopakkala 2005, 39) ihmiset toimivat luonnostaan yhdessä ja viihtyvät paremmin työskennellessään toisten kanssa. Triplett (emt., 39; Pennington 2005, 52) teki koeryhmällä jo vuonna 1898 työskentelykokeen laboratoriossa ja totesi, että muiden ihmisten kanssa työskentely lisäsi yksilön suorituskykyä. Myöhemmin on todettu, että Triplett oli osittain oikeassa. Helppojen tehtävien suorittaminen tehostuu muiden paikalla ollessa, kun taas vaikeita tehtäviä suorittaessa ihminen saattaa kokea

paineita tehtävän suorittamisesta ja näin ollen suoritus voi heikentyä. Myöhemmissä tutkimuksissa on todettu, että ryhmässä työskentelyn tehokkuuteen positiivisesti vaikuttavat seuraavat asiat:

- ryhmän jäsenet tietävät tuloksellisuutta arvioitavan
- pitävät ryhmää itselleen tärkeänä
- pitävät annettua tehtävää tärkeänä
- pitävät omaa panostaan ratkaisevana onnistumisen saavuttamiseksi ja
- pitävät tehtävää haastavana, mutta kuitenkin mahdollisena. (Kopakkala 2005, 40–41.)

Triplettin tutkimuksesta 20 vuoden kuluttua kokeellisen sosiaalipsykologian edustaja Floyd Allport (Pennington 2005, 52) halusi tutkia asiaa lisää ja huomasi, että pelkästään toisten ihmisten läsnäololla on vaikutusta suorituksen paranemiseen ilman suoraa vuorovaikutustakin. Tällaisesta ilmiöstä käytetään termiä sosiaalinen helpontuminen. Myöhemmin Robert Zonjak (1965) esitti, että ihmisten läsnäolo tuottaa emotionaalista viritystä, joka auttaa suoriutumaan tehtävistä paremmin. (Emt., 53–54.)

Ryhmäopetuksessa lapsi pääsee vuorovaikutteisessa tilanteessa oppimaan toisten kanssa ja toisilta. Kehityopsykologi Vygotskin mukaan juuri vuorovaikutus on tärkein asia lapsen kognitiivisen kehityksen kannalta. Vygotski puhuu lähikehityksen alueesta, jolla lapsi pystyy ylittämään suorituskykynsä toisten ihmisten avulla. Lapsi tarvitsee siis joko aikuisen tai pidemmällä kognitiivisissa

taidoissa olevan toverinsa apua oppimisessa ja ongelmanratkaisussa. Vuorovaikutus mahdollistaa suorituskyvyn rajojen venyttämisen ja ylittämisen. (Ahonen 2004, 174; Rauste-von Wright ym. 2003, 160.)

Orff-pedagogiikka taiteen perusopetuksen musiikin ryhmäopetuksessa

Taiteen perusopetuksen musiikin laajan oppimäärän opetussuunnitelman mukaan opetuksen tulee luoda edellytyksiä hyvän musiikkisuhteen syntymiselle ja musiikin elämänikäiselle harrastamiselle sekä antaa valmiudet musiikkialan ammattiopintoihin. Opetus pohjautuu oppimiskäsitykseen, jonka mukaan oppiminen on aktiivinen ja tavoitteellinen prosessi, johon yksilöllisten ominaisuuksien ja motivaation lisäksi vaikuttaa opiskeluympäristö. Vuorovaikutuksellisenä ja tilannesidonnaisena musiikin oppiminen liittyy olennaisesti siihen sosiaaliseen ja kulttuuriseen tilanteeseen, jossa se tapahtuu. (Opetushallitus 2002, 6–7.)

Tutkiessani Orff-pedagogiikan kirjallisuutta huomasin, että Suomessa varhaisiän musiikinopetuksen työtavat ja menetelmät ovat hyvin lähellä Orff-pedagogiikkaa. Kokemukseni mukaan musiikkioppilaitoksissa Orff-pedagogiikka mielletäänkin usein varhaisiän pedagogiikaksi, vaikka se on sovellettavissa hyvin laajasti mihin tahansa musiikkikasvatuksen ryhmäopetukseen. Luultavasti siksi, että varhaisiän musiikinopetuksen työtavat ovat saaneet jo muskarin kehittämisvaiheessa paljon vaikutteita



Ryhmän voimalla JaSeSoin kurssilla.

“Jaetut kokemukset ja tunteet usean ihmisen kanssa antavat ja opettavat elämästä, toisten kanssa olemisesta ja musiikista enemmän kuin yksilöopetus.” (Ryhmän voimaa! -kyselyn vastauksista).

KUVAT: Riikka Rauhala





Ryhmä kannustaa harjoittelemaan. KUVA: Laura Vainio

Orff-pedagogeilta, ovat työtavat muotoutuneet samankaltaisiksi.

Pohtiessani varhaisiän musiikinopetuksen sekä Orff-pedagogiikan työtapojen yhteyttä, oivalsin, että työtavat ovat samat, oli opetettavan aineen nimi mikä vain. Mitkään työtavat eivät ole sidoksissa yhteen musiikin opetusryhmään. Musiikkikasvatusta ovat yhtäläillä instrumenttiopetus, musiikinperusteiden opetus, orkesteri, varhaisiän musiikinopetus, kuoro, kamarimusiikki, ryhmäopetus ja yksilöopetus. Kaikissa näissä opetuksen muodoissa voi käyttää musiikkikasvatuksen monipuolisia työtapoja.

Ryhmän voimaa!

Opinnäytetyöhöni liittyen suunnittelin opettajille Ryhmän voimaa! -koulutuksen, jotta osallistujat pääsisivät mahdollisimman monipuolisesti toiminnallisen musiikkikasvatuksen pariin itse kokien. Koska tällainen koulutus ei ole yleisesti tuttua taiteen perusopetuksen instrumenttipuolella, halusin tarjota työkaluja uudenlaisen musiikkikasvatuksen rakentamiseen ryhmäopetuksessa. Kaikki osallistujat olivat sitä mieltä, että koulutuksen materiaalia voisi käyttää musiikin ryhmäopetuksessa suoraan tai pie-

nesti soveltaen myös taiteen perusopetuksen ryhmissä.

Opettajat, jotka osallistuivat Ryhmän voimaa! -koulutukseen, vastasivat kyse-lyyn, jossa kysyin mm. ryhmän hyviä puolia. Tässä lainauksia opettajien vastauksista.

"Ryhmän imu ja energia imaisee niin oppilaat kuin opettajan yhteiseen oppimis- ja luomisprosessiin."

"Lapset oppivat toisiaan seuraamalla joskus jotkut asiat paremmin kuin pelkästään kaksin opettajan kanssa."

"Parhaimmillaan ryhmäopetus tsemppaa lapsia treenaamaan kotonakin paremmin, on kiva näyttää kavereille, kuinka osaa."

"Yhteismusisoinnin riemu syntyy vain ryhmässä! Nähdä ihmisten erilaisuus ja kokea, miten toiset eläytyvät."

"Ammennaa toisista ideoita ja inspiraatiota. Saada välitöntä ja avointa palautetta, oppia yhdessä kannustavan hedelmällisessä ilmapiirissä!"

Opinnäytetyöni voi lukea osoitteessa: <http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2016120619219>

Toivottavasti siitä on iloa ja apua ryhmäopetuksen haasteiden kanssa painiville opettajille. Ryhmässä on voimaa!

Anni Pietarila on musiikkikasvattaja ja varhaisiän musiikinopettaja, joka työskentelee Valkeakosken musiikkiopistossa varhaisiän musiikinopetuksen, musiikkivalmennuksen ja rytmikan opettajana.

Lähteet:

Ahonen, K. 2004. Johdatus musiikin oppimiseen. Tampere: Oy FINN LECTURA Ab.

Juntunen, M. L., Nikkanen, H. & Westerlund, H. 2013. Musiikkikasvattaja. Kohti reflektiivistä käytäntöä. Juva: PS-Kustannus.

Kopakkala, A. 2005. Porukka, jengi, tiimi. Helsinki: Edita Prima Oy.

Opetushallitus 2002. Taiteen perusopetuksen musiikin laajan oppimäärän opetussuunnitelman perusteet. Helsinki: Opetushallitus.

Pennington, C. 2005. Pienryhmän sosiaalipsykologia. Helsinki: Gaudeamus kirja.

Greetings from Georgia

LAURA VAINIO



What is the name of your association and how did it all begin?

We represent Georgian Orff Association (GEORFF).

It all began in 2003, when I received Carl Orff scholarship, which gave me the possibility to attend multiple Orff courses in different areas, as well as take a practical course in a number of associate schools and kindergartens. In 2006 Georgia hosted the first Orff-Schulwerk one-week course for teachers, which gained very good reputation and popularity. Since then we have been visited almost every year by well-known lecturers such as Leonardo Riveiro, Soili Perkiö and Polo Vallejo. The latter is a big friend of Georgia. Owing to his great support, establishment of the Georgian Orff Association became reality in 2015.

How and where does the association work and what kind of activities are you organizing, or planning to organize?

The first project of the Association was carried out in May 2016, when we invited Ms. Soili Perkiö to Georgia. Owing to her wonderful lectures, she has left an unerasable trace in our teachers' memory. This has motivated us to start Orff-Schulwerk popularization activity in all educational areas at schools and kindergartens. It should be mentioned however that Orff-Schulwerk is often viewed as a too modern approach to pedagogy among older generation of teachers. Why I mention it is that teacher's professional unfortunately still remains quite non-prestigious in my country. Therefore, it is hard to find motivated and interested young generation pedagogues. For that reason we move towards our objective very cautiously and quite slowly.

What kind of visions or dreams do you have considering your association's development in future?

As I already mentioned, old approaches and ideas in the field of pedagogy are still quite well-routed in Georgia. Thus, our priority is to raise the interest of a young generation and to make teacher's profession attractive. Secondly, if we succeed obtaining support of the State, it will increase trust of the society towards us. Talking about our dreams may take us too far, however, I would still single out the main one: I dream of gathering around me a group of highly-motivated young teachers and visit together all regions of Georgia, all schools and kindergartens. I want to organize presentations and workshops for them, working both with children and teachers. I believe that 'teach - to be taught, show - to be shown, share - to be shared' approach will greatly contribute to fighting many outdated stereotypes in my country.

Can you tell us something about the Georgian music culture. Is it easy to combine with the Orff Schulwerk ideas?

Georgia has very rich traditional music culture, predominantly polyphonic, which counts its existence for thousands of years. Each dance and song is dedicated to a particular aspect of our ancestors' lives, such as war, work, peace, mourning, amusement, etc. There are also preserved traces of ancient ritual traditions, which are expressed in worship songs to the weather, the sun, healing, etc. as well as in dancing scenes.

As mentioned above, Georgian folk songs are polyphonic and are characterized

Ekaterine with her students.



by specific musical dialects of a particular geographical region they originate from.

Thus, our traditional dancing and singing are ideally combined with Orff-Schulwerk ideas.

Does the society around you set any challenges for your work?

Several months ago we opened up an Orff Music and Art Studio in Tbilisi for children. Telling you the truth, it was a kind of experiment - if teachers are not open to novelties, we could instead work with kids and the achieved results would eventually lead us to the teachers. At the same time we wanted to see the reaction of the society (the parents). The achieved results have exceeded our expectations. We have drawn quite big interest. Teachers have recently expressed a desire to organize a dedicated meeting for them. So, it's a big challenge for us.

Would you like to send greetings to The Finnish Orff Schulwerk Association?

In the end, I would like to express our most sincere gratitude to the Finnish Orff Association for their hospitality, warmth and kindness.

I would like to send you our love and leave the hope we are going to meet again soon.

*Kind regards,
Ekaterine Chubinidze*

JaSeSoi nuotintaa

Varhaisiän musiikinopettajat ry tilasi Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlan kunniaksi Soili Perkiöltä ja Hannele Huovilta tämän laulun. Myös JaSeSoin alkukesän kursseilla laulua laulettiin ja soitettiin Soilin johdolla.

TÄSSÄ KASVAA SUOMI PUU

Suomi 100

Vämo ry:n Suomi 100 juhlatuoden tilaussävellys

Sanat Hannele Huovi

Sävel Soili Perkiö

Täs - sä kas - vaa Suo - mi puu, Suo - mi - puu!

Run - ko nou - see, voi - mis - tuu, voi - mis - tuu,

ok - sat lap - si - a, ok - sat lap - si - a, ok - sat lap - si - a suo - jaa.

Sa - ta on ok - saa, sa - ta on juur - ta, sa - ta lin - nuil - le pe - sää,

sa - ta on val - kois - ta tal - ve - a, sa - ta si - nis - tä ke - sää.

Aa - aa aa...

2. Kuuluu puiden huminaa, huminaa,
metsässä on avaraa, avaraa,
päivä kaikille, päivä kaikille, päivä kaikille paistaa!

Sata on oksaa,
sata on juurta,
sata linnuille pesää,
sata on valkoista talvea,
sata sinistä kesää.

A photograph of a person's hands holding three wooden sticks with red, green, and blue pom-poms. The sticks are crossed in front of the person. In the background, there is a forest of tall pine trees and a body of water under a blue sky with some clouds.

Finland 100

Se här växer Finlands träd, Finlands träd!
Stammen reser sig, blir stark, stor och bred.
Grenarna, alla grenarna, alla grenarna skyddar
barnen.

Refr.
Hundrade grenar, hundrade rötter,
hundra bon åt små fåglar,
hundrade kritvita vintrar, hundra klarblå somrar.

Aa-a-a...
Hör hur träden susar så, susar så
inne i den stora skog som är vår.
Solen lyser och solen värmer och solen vinkar åt
alla.

Refr.
Hundrade grenar...
Aa-a-a...

Käännös: Ann-Catrin Wulff

Linkkejä lauluun:

<https://www.facebook.com/events/1628671610483815>

<https://youtu.be/ebO-f7Elps8g>

Laulun syntytarina ja sovitusslinkkejä:

<https://www.vamory.fi/>

Suomipuun kasvu Lahden musiikkiopistossa

SARI SAKKI

Suomipuu kasvaa ihanassa maisemassa; puron varrella, juurella suuria kiviä, vieressä humiseva, vanha metsä. Sadassa vuodessa Suomipuu on kasvanut pienen pienestä siemenestä taimeksi, taimesta puuksi. Nyt sen oksien suojiin lentävät keväisin etelästä samat lintusuvut aina uudelleen. Miten ne löytävätkään tutun pesäpaikan luo?



LAHDEN MUSIIKKIOPISTON muskarilaiset viettivät viime kevätkauden Suomipuu-laulun suojassa. Rakensimme Suomipuun ympärille soivan maiseman. Kuvia puusta ja maisemasta myös piirrettiin ja maalattiin, mutta yhtä kuvaa emme tehneet. Emme määritelleet mitä puolajia Suomipuu on. Ihanaa puuta määrittivät vain sata suojaavaa oksaa ja sata juurta.

Suomipuun maisemasta löytyy lauluja

Tavoitteenamme oli tehdä Suomipuu-laulusta kevätkonserttimme yhteisesitys. Kasvatimme puuta ja leikimme laulua kevään ajan, jotta kaikkien olisi mukava olla esityksessä. Laulun leikkiliikkeet pidimme samoina myös tästä syystä. Löysimme kevään muut laulut ja toiminnot ympäröivästä

maisemasta.

Puun vahvat juuret kaivautuvat syvälle. Maaperä kivineen sai laulukseen kansansävelmän Sotken savveen, kätken kivveen. Lauluun liitettiin välisoitoksi rummutus eri tavoin. Soitettiin suuria kivenmurikoita, pieniä hiekanjyväsiä ja keitettiin savivellii.

Suomipuun vierellä solisevan puron myötä teimme liikeharjoituksia ja myös keppinukketeatterin alkeita. Puroon pääsi uimaan kalaparvi, joka oli matkalla särisalmelta metsälämmelle **Hanna-Leena Tammiruusun** säveltämän ja sanoittaman Kalakansan laulun myötä.

Puron rannalla lämpeni myös sauna. Kukapa sen saunan lämmittääpi -vanhaan suomalaiseen kansalauluun tehtiin piirileikkikoreografia ja huimat löylysihinät!

Puiden oksien suojuissa asui lintuja. Lin-

tujen laulu johdatti meitä kanteleensoittoon. Kansanloru Kuu kiurusta kesään sai sävelen. Konserttiin valmistettiin myös varjo-teatteriesitys kanteleopettaja **Anu Alviolan** improvisoimaan soittoon.

Sadan oksan suojuissa voi nauttia metsän vihreydestä. Köllötellä oksilla turvassa maailman pauhulta. Niin kuin orava tekee, **Aleksis Kiven** sanoin. Laulu oravasta oli meillä rentoutusmusiikkina. Pallohieronta, satupiirtäminen kaverin selkään, lekottelu kankaiden tehdessä metsän tuulta. Muskari-tanssiryhmät tekivät lauluun tanssiesityksen opettajansa **Satu Längin** kanssa.

Suomipuu-rondo

Kevään innostavin tehtävä taisi olla Suomipuu-rondo. Laulun B-osa toimi rondossa



mainiona A-osana. Rondon muissa osissa soivat vuorollaan eri rytmisoittimet tai rytmisoitinsoolot. Kuuntelimme rytmisoittinten sävyjä, mietimme mitä ne voisivat maisemassa kuvata. Rytmisoittimet tulivat tutuiksi, samoin niiden soittotavat ja pienten ryhmässä tietenkin välillä myös uudet soitinten käyttösovellukset.

Suomi 100 -laulu on tunnelmaltaan niin hellä ja hyvä, että sen parissa on mukava viettää aikaa. Käytettävyys lasten ja aikuis-

ten kanssa on myös huippuluokkaa, laulu on helppo ja kiinnostava. Me jatkamme syyskaudellakin Suomipuun suojissa ja joulukonserteissa vielä kasvaa rakas puumme!

*Kiitos ja 100 pistettä Hannelelle ja Soilille!
Lauluterveisin Sari Sakki*



Kuvat Lahden musiikkiopiston kevätkonser-teista. Konsertin suunnittelivat ja ryhmät ohjasivat varhaisiain musiikinopettajat Leena Brofeldt, Satu Lång ja Sari Sakki. Muusikkoina toimivat Anu Alviola, kantele ja Juha Saarinen, harmonikka. Lavastus suunniteltiin ja toteutettiin yhdessä Antti Ahosen kanssa, joka teki myös konsertin valo- ja äänimaiseman.

VIEREINEN SIVU Kalakansa valmistautuu vaellukselle Suomimetsässä. KUVA: Pasi Lepola

YLLÄ Oravan pesä, tanssimassa tanssimuskarilaisia, laulamassa Eeva Karevaara. KUVA: Satu Lång

Kuu kiurusta kesään. Konsertin alkua odotellessa on hyvä verrytellä kotona itse tehtyjä siipiä!

Katsaus Orff-pedagogiikan alkuvaiheisiin Suomessa

JADE AULOS

KUVAT JA KUVATEKSTIT TIINA KEISANEN

Vuonna 1961 Wienissä pidettiin kansainvälinen musiikkikasvatuskongressi, ja siellä oli myös Carl Orff esittelemässä ajatuksiaan. Kongressiin osallistui suomalaisia musiikkikasvatuksen ammattilaisia, jotka kiinnostuivat Orff-pedagogiikasta. Orffin ajatukset olivat kuitenkin tulleet suomalaisille tutuiksi jo 1950-luvulla ensimmäisen Schulwerkin ilmestyttyä. Satavuotiaan Suomen juhluvuonna Journal julkaisee seuraavan katsauksen Orff-pedagogiikan alkuvaiheista maassamme.

ARTIKKELI PERUSTUU graduuni ”Orff-pedagogiikka yläkoulussa ja lukiossa”. Katsauksen painopisteenä on Orff-pedagogiikan vaiheet Suomen kouluissa eri vuosikymmenluvuilla – MUSISOIN ja JaSeSoin perustamiseen saakka.

Orff-soittimistoa luokkiin (1950–1960)

1950-luvulla suomalainen musiikinopetus oli murrosvaiheessa, kun oppiaineen sisältöjä lähdettiin laajentamaan. Luokkiin tarvittiin koulusoittimia ja Orff-soittimisto nähtiin avaimena musisoinnin lisäksi. Sillä pyrittiin aktivoimaan epämusikaalisina pidettyjä oppilaita. Soittimet havainnollistivat muita välineitä ja menetelmiä tehokkaammin monia tärkeitä musiikkiopin kohtia. Kuitenkin ongelmana oli suomenkielisten ohjeistusten puuttuminen. (Sidoroff 2009, 43–48.) Orff-pedagogiikan ohella 1950- ja 60-luvulla suosittuihin pedagogioihin kuului Kodály-pedagogiikka, jota käsiteltiin Orff-pedagogiikan ohella aikalaiskirjoissa. Martti Rautio käsiteli Orffin ajatuksia vuonna 1959 julkaistussa kirjassaan ”Rytmi- ja laulukasvatus ja koulusoittimet”, johon myös Jurva (2009, 139–140) viittaa.

Jurvan (2009) mukaan 1960-luvulla Orff-soittimisto innosti musiikinopettajia kehittämään omaa opetustaan. Soittaminen aloitettiin rytmisoittimista, joilla korostettiin iskusäveliä tai niitä käytettiin tehosoittimina. Koulusoittimia käytettiin muun muassa havainnollistamaan musiikin peruskäsitteitä, kehittämään nuotinlukutaitoa ja antamaan tekemistä laulutaidottomille. Soittamista vähäteltiin ja sävellyksiä kutsuttiin leikkisävellyksiksi, joiden tarkoituksena ei olisiakaan saavuttaa normaalille



Kuvassa Matti Raution ja Ahti Sonnisen ainutlaatuinen kirja-aarre. Kirja *Soitamme yhdessä - Musiikkia koulusoittimille* (1958) sisältää tekijöidensä säveltämiä pieniä ”sommitelmiä”. Esipuheessa esitellään pääosin Carl Orffin pedagogiikkaa, mutta myös Dalcroze-menetelmästä kerrotaan.

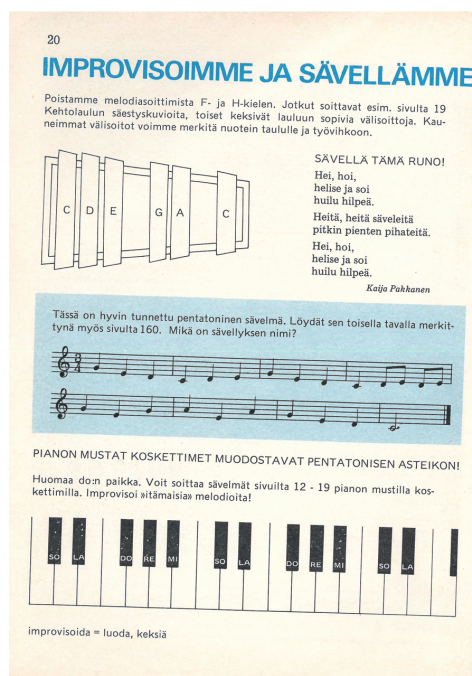
laulusäestykselle asetettuja vaatimuksia. Orff-pedagogiikasta oltiin poimittu kirjoihin haastavia säestyksiä ja ostinotoja, joiden tavoitteena oli tuolloin nuotinluvun opettaminen. Orffin ajatus improvisaatiosta ei valitettavasti siirtynyt soitinten mukaan koulukäyttöön. Kirjassaan ”Rytmi- ja laulukasvatus ja koulusoittimet” (1959) Rautio kuvasi Orff-Schulwerkia mainiona pedagogiikkana, joka ei kuitenkaan sellaisenaan soveltu Suomeen. Orff-pedagogiikkaan myös suhtauduttiin tuolloin pedagogiikkana, jota pystyi opettamaan hyvin ilman erikoiskoulutustakin. (Jurva 2009, 140–143.)

Orff-pedagogiikka uudistuvassa musiikinopetuksessa (1960–1970)

Orff-pedagogiikasta etsittiin uusia mahdollisuuksia opettaa musiikkia muuttuvan opetussuunnitelman piirissä. Jorma Pukkilan ja Eero Sipilän toimittamassa teoksessa ”Koulumusiikin käsikirja” (1964) tavoitteena oli tehdä uudistuvan musiikinopetuksen tueksi teos, joka valottaa ajankohtaisia opetuksellisia ongelmia. (Pukkila & Sipilä 1964, 3.) Jo tuolloin puhuttiin kovasti musiikinopetuksen yhteisötoiminnan merkityksestä, aktiiviseen harrastustoimintaan kannustamisesta ja monipuolisen kuuntelun, liikunnan, laulun ja soiton kautta tapahtuvasta musisoinnista (Kuusisto 1964, 5–6), mitä



Laukaan kansakoulun orkesterissa 1960-luvun lopulla oli käytössä laaja Orff-soittimisto koulun viettäessä 100-vuotisjuhliaan Laukaan kirkossa. Orkesteria johti opettaja Jukka Manner.



Tie musiikkiin -oppikirjassa (painos 1977) on jo nyky-OPS:n mukaisia musiikin toimintatapoja. Erkki Pohjola oli tutustunut Orffin työtapoihin 1960-luvun alussa Salzburgissa ja sieltä saadut ideat näkyivät hänen kirjoissaan.

myös Orff painotti. Orff-pedagogiikan hyödyistä ”Koulumusiikin käsikirjassa” Urho (1964) mainitsi etenkin artikulaatiota kehittävät lorut ja sanarytmit, mitä tuolloin käytettiin muutenkin paljon pääosin alakoulun puolella. Orff-pedagogiikasta otettiin myös käyttöön erilaiset rytmisoittimet ja niiden säestysmahdollisuudet sekä vapaan improvisaation periaate. (Urho 1964, 235–240.)

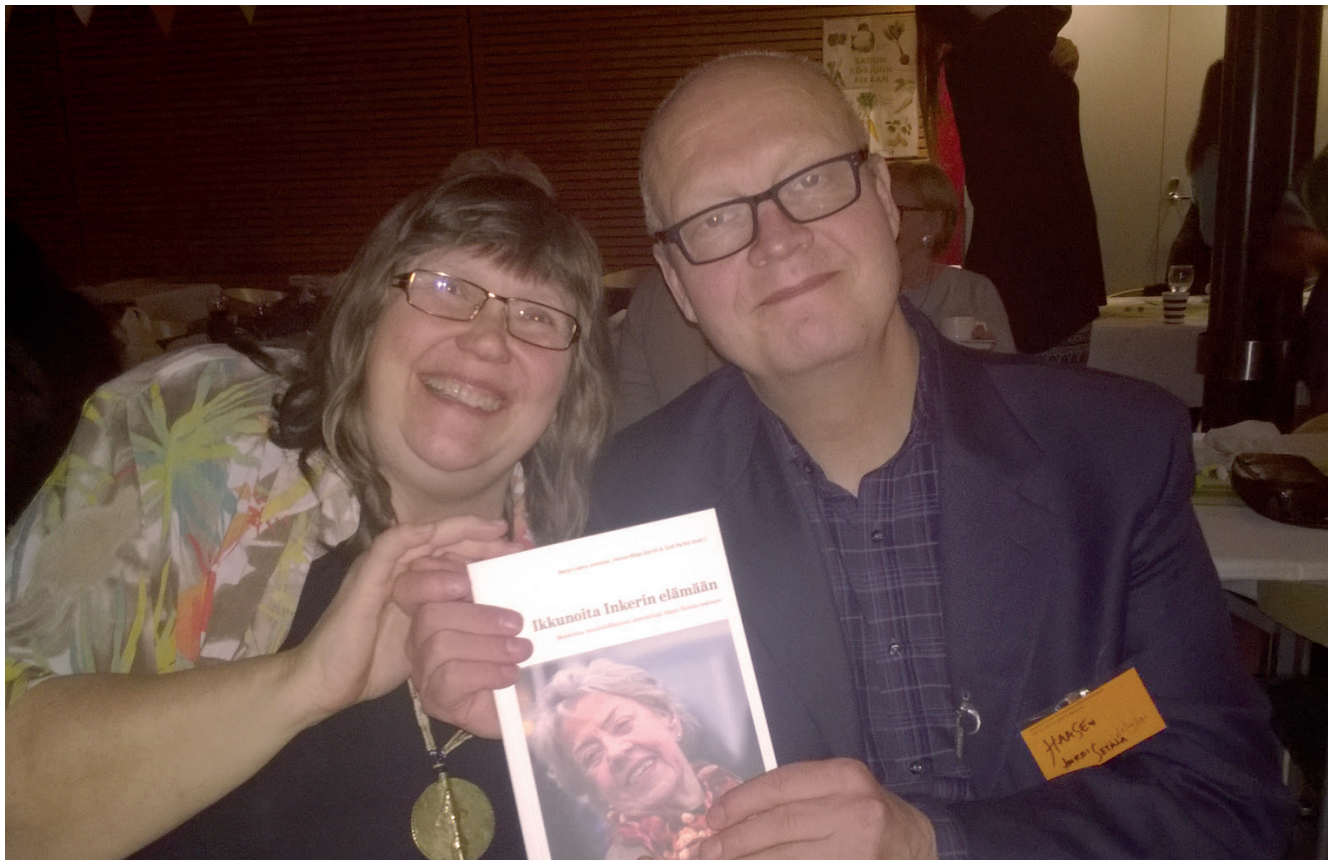
Orff-pedagogiikan sovellus Suomessa 1960- ja 1970-luvuilla oli liian painottunut soittamiseen. Siinä unohdettiin

pedagogiikan perusidea eli liikunnan, kuuntelun, laulun ja soiton yhdistäminen prosessinomaisesti. Siirryttäessä peruskouluun 1970-luvulla Orff-pedagogiikan ajatukset tulivat osaksi valtakunnallisia opetussuunnitelmia. Soittimisto innosti soittamaan ja kiinnostus luovaa toimintaa kohtaan kasvoi. Opetussuunnitelmien sisällöissä mainittiin ensimmäistä kertaa vapaa ja kuvaileva liikunnallinen improvisaatio sekä dramatisointi. (Suomi 2009, 73–87.) Orff-pedagogiikka aiheutti kuitenkin usein

väärinymmärrystä opettajien keskuudessa. Sen luultiin korostavan liikaa rytmiä, vaikka tarkoituksena on rytmien selkeyden avulla opettaa oppilaita kuuntelemaan sointivärejä ja etsimään omilla soittimilla erilaisia sävyjä. (Linnankivi, Tenkku & Urho 1988, 178–180.)

MUSISOIN ja JaSeSoin perustaminen (1980–1990)

Orff-pedagogiikka alkoi kiinnostaa enem-



JaSeSoin toiminnan lasketaan alkavan MUSISOIN perustamisesta. Kuvassa JaSeSoin kunniajäseniä yhdistyksen 30-vuotisjuhlassa: Harri Setälä, Soili Perkiö ja Inkeri Simola-Isaksson, Ikkunoita Inkerin elämään -kirjan kannessa. "Inkku" oli yksi 1960-luvun Salzburgin kävijöistä ja musiikkiliikunnan suuri vaikuttaja Suomessa.

män musiikkikasvattajia 1980-luvulla. Tuolloin perustettiin vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys, MUSISOI ry vuonna 1985. Sen perustajina toimivat Matti Sarapaltio, Heikki Ruismäki, Raimo Räisänen, Harri Setälä ja Jukka Siukonen. MUSISOI ry toimi vuosina 1985–1992. (Siukonen 2015, 13–15.) Vuonna 1993 perustettiin JaSeSoi ry – Orff-Schulwerk Association of Finland jatkamaan MUSISOI ry:n perinteitä. JaSeSoi ry pyrkii edistämään Orff-pedagogista musiikkikasvatusta Suomessa järjestämällä monipuolista koulutusta. Yhdistyksen järjestämien koulutusten kuten RytmiKsen ja Orff-kurssien tavoitteena on muun muassa tukea osallistujan työssä jaksamista ja omaa pedagogista kasvua. JaSeSoi ry on International Orff-Schulwerk Salzburgin valtuuttama Orff-koulutuksen järjestäjä Suomessa. Jäseniksi yhdistykseen voivat liittyä kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet henkilöt. Jäseniä yhdistävänä tekijänä on kiinnostus Orff-pedagogiikkaan ja sen luovaan kasvatusnäkömykseen. (JaSeSoi ry, 2017)

Jade Auloksen gradu "Orff-pedagogiikka yläkou-lussa ja lukiossa" löytyy osoitteesta:
<http://urn.fi/URN:NBN:fi:juu-201710093963>

Lue myös tästä lehdestä Soili Perkiön kirjoitus "JaSeSoin Orff-kurssien opetus-suunnitelma englanniksi", jossa kerrotaan Orff-OPS:n vaiheista.

Lähteet:

- JaSeSoi ry, 2017. Osoitteessa www.jasesoi.org.
- Jurva, J. 2009. Musiikinopetuksen uudet tuulet 1960-luvun oppikirjoissa. Teoksessa Kotilainen, T. (toim.): Musiikki kuuluu kaikille: Koulujen musiikinopettajat ry 100 vuotta. Helsinki: Koulujen musiikinopettajat ry. 139–143.
- Kuusisto, T. 1964. Musiikinopetuksesta. Teoksessa Pukkila, J. & Sipilä, E. (toim.) Koulumusiikin käsikirja. Helsinki: Westerlund. 5–12.
- Linnankivi, M., Tenkku, L. & Urho, E. 1988. Musiikin didaktiikka. Juva: WSOY
- Pukkila, J. & Sipilä, E. (toim.) 1964. Koulumusiikin käsikirja. Helsinki: Westerlund.
- Sidoroff, Tuomas. 2009. Laulunopetuksesta musiikinopetuksiksi: musiikkikasvatuksen murros aikaiskirjoituksissa 1952–1973. Teoksessa Kotilainen, T. (toim.): Musiikki kuuluu kaikille: Koulujen musiikinopettajat ry 100 vuotta. Helsinki: Koulujen musiikinopettajat ry. 43–48.
- Siukonen, J. 2015. MUSISOI ry - vapaan musiikkikasvatuksen tukiyhdistys. JaSeSoi Journal 2/2015. 13–15.
- Suomi, H. 2009. Opetussuunnitelma ja muuttuva musiikinopetus. Teoksessa Louhivuori, J., Paananen, P. & Väkevä, L. (toim.): Musiikkikasvatus. Näkökulmia kasvatuksen, opetuksen ja tutkimukseen. Suomen musiikkikasvatusseura FISME ry. 73–87
- Urho, E. 1964. Musiikin opetus kansankoulun ala-asteella. Teoksessa Pukkila, J. & Sipilä, E. (toim.) Koulumusiikin käsikirja. Helsinki: Westerlund. 225–258.

Nordic Sounds, pohjoista musiikkia maailmaan!

TIINA KEISANEN

RytmikSessä kaikuvat pohjoiset äänet keväällä 2018. Saamme silloin juhlistaa pitkään työstetyn verkkomateriaalin valmistumista. Nordic Sounds – Educational material for music and dance on e-kirja, joka on syntynyt pohjoismaisena yhteistyönä. JaSeSoi on ollut mukana yhteistyössä sen alusta alkaen. E-kirjaan on koottu pohjoista alkuperää olevia lauluja, leikkejä, tansseja ja tarinoita sekä videoituita toimintaohjeet. Materiaali julkaistiin verkossa syksyllä 2017 ja on nyt kaikkien musiikkikasvattajien käytettävissä maailmanlaajuisesti. RytmikSessä pääsemme tutkimusmatkalle tämän aineiston aarteisiin.



Tanskan, Suomen ja Ruotsin tiimit Soilin Studiolla.
KUVA: Pekka Seppänen

Yhteistyöllä tunnettavuutta

Nordic Sounds -yhteistyö sai alkunsa eräänä kesänä **Soili Perkiön** osallistuessa Orff-Forumiin, Orff-pedagogien jokavuotiseen tapaamiseen Salzburgissa. Soili kertoo tehneensä tuolloin – ja jo aiemminkin – huomion, että kansainvälisillä Orff-kursseilla ja -tapahtumissa käytettävä musiikki oli enimmäkseen amerikkalaista tai afrikkalaista alkuperää. Näin ollen se oli levinnyt pedagogisena aineistona vahvasti eri maihin kurssilaisten mukana. Forumissa Soili keskusteli islantilaisien kollegoiden kanssa ja he olivat tehneet saman havainnon.

Orffin mukaan musiikkikasvatuksen lähtökohtana on oman maan kansanperinne, jonka kautta tutustutaan eri maiden kulttuureihin ja historiaan. Yhdessä islantilaisien kanssa virisi ajatus, että myös Suomen ja muiden pohjoisten maiden kansanperinteestä kumpuavaa aineistoa voisi tehdä tunnetuksi ja jakaa kansainvälisestikin musiikkikasvattajien käyttöön.

Pohjoismaisen oppimateriaalin tunnettavuuden lisäämiseksi päätettiin tiivistää yhteistyötä kaikkien skandinaavisten maiden kanssa. Aluksi hankkeen nimenä oli Nordic

Lights, mutta se tarkentui myöhemmin nykyiseen muotoonsa. Mukaan yhteistyöhön kutsuttiin edustajat jokaisesta Pohjoismaasta ja omat edustajat Grönlannista ja Färsäarilta. Soili Perkiö, **Elisa Seppänen** sekä islantilaiset **Nanna Hlíf Ingvadóttir**, **Kristín Valsdóttir** ja **Elfa Lilja Gísladóttir** muodostivat e-kirjan toimituskunnan. Kukin heistä otti vastuulleen yhden maan, jonka materiaaliin he perehtyivät tarkemmin, ja jonka edustajille he toimivat tutoreina.



“Nordic Sounds on kulttuuriteko, joka tekee kunniaa 100-vuotiaalle Suomelle!”

Elisan ja Soilin aviorihi Carl Orffin kotitalon pihassa. Seinällä Orff-Shulwerkin logon esikuva, jonka voi nähdä aivojen läpileikkauksena.
KUVA: Pekka Seppänen

Nordic Sounds -ryhmän edustajisto Orffin museossa lähes kokonaisuudessaan.
KUVA: Pekka Seppänen

Aineiston kokoaminen

Edustajien tehtävä oli kerätä musiikkikasvatukseen soveltuvaa materiaalia omista maistaan. Kriteerinä materiaalille oli, että se ilmentää maan kulttuuria, ja että sitä voi käyttää mahdollisimman monipuolisesti Orff-työtapoja käyttäen. Elisa Seppänen puhuu tässä yhteydessä “voimalauluista”, jotka tuntuvat kulttuurisesti juurevilta ja voimaannuttavilta. Kun aineisto oli kerätty, sen soveltuvuus testattiin erilaisilla käyttäjäryhmillä, joista yksi oli Orff-päiväkotini Konsti Keravalta. Myös Nordic Sounds -edustajat itse toimivat testiryhmänä ja kokoontuivat muun muassa **Carl Orffin** kotitalon pihalle tanssimaan ja laulamaan. Lopuksi valittu aineisto ja siihen liittyvät toimintaohjeet videoitiin e-kirjaa varten.

Nordic Sounds – Educational material for music and dance -materiaalista kaikki sävelmät löytyvät nuotitnettuina. Laulut, leikit ja soitot voi opetella sivuston videoita, joilta löytyy myös selkeät ääntämisohteet erikielisten sanojen harjoittelua varten. E-kirja on selkeälukuinen ja kuvat tukevat laulujen, lorujen ja tarinoiden tunnelmia. Mukana on niin herkkiä tuutulauluja kuin rempseitä laululeikkejä, tansseja ja loruja.

Kulttuuriteko 100-vuotiaassa Suomessa

Nordic Sounds -materiaalissa ilmenee Suomen ainutlaatuinen ja moninainen kulttuuri. Elisa Seppänen luettelee esimerkkeinä Suomen saunakulttuurin, itä-suomalaisen karrilliperinteen sekä Lounais-Suomen seilorisävelmät, joista kaikista on valittu e-kirjaan edustavat esimerkit. Lisäksi Suomen aineistosta löytyy saamenkielinen ja ahvenanmaalainen sävelmä. Yhtä monipuolista aineistoa



ei ollut saatavissa muista Pohjoismaista. Elisa mainitsee myös kappaleen Vem kan segla förutan vind, joka on alunperin suomalainen laulu, vaikka sitä on totuttu pitämään ruotsalaisena. Nordic Sounds -materiaalissa se on sijoitettu oikealle syntypaikalleen Suomeen ja Ahvenanmaalle. **Aili Järvelä** on tehnyt kappaleesta uuden sovituksen, jonka myös esittää e-kirjassa.

Nordic Sounds -yhteistyön päämäärä on ollut välittää pohjoista kulttuuriperintöämme tuleville sukupolville ja tehdä siitä tunnetuksi musiikkikasvattajille eri puolilla maailmaa. Nyt julkaistu materiaali rikastuttaa musiikkikulttuuriamme ja musiikkikasvatuksen menetelmiä. Näin se voi myös torjua musiikin yksipuolistumista maailmalla. Nordic Sounds on kulttuuriteko, joka tekee kunniaa satavuotiaalle Suomelle! Suomi on osa Pohjoismaita, Eurooppaa ja koko maail-

maa. JaSeSoi!

Nordic Sounds – Educational material for music and dance e-kirja löytyy osoitteesta: nordicsounds.info

Tervetuloa Rytmikseen juhlimaan materiaalin julkaisemista ja kokemaan Nordic Sounds Soilin, Elisan ja muiden Nordic Sounds -tekijöiden johdolla!

Rytmiksen tiedot löytyvät lehden loppuosasta.

Musiikkipedagogiikan oppimisen poluilla Järvenpäässä

LAURA VAINIO

Kesäkuun alun JaSeSoy ry:n musiikkipedagogiikan koulutusohjelma I–III, eli Orff-kurssit, keräsivät jälleen lähes 100 osanottajaa Seurakuntaopistolle Järvenpäähän. Ykköskurssilaisten mukana oli myös kansainvälisiä osallistujia Georgiasta ja Ruotsista. Kotimaasta joukkoon oli valittu kolme stipendiaattia.

Loppis eli lopputyöseminari pidettiin perinteisesti Orff-kurssien yhteydessä.

KOULUTTAJINA KESÄN 2017 I–III -kursseilla olivat **Sofia López-Ibor**, **Markku Kaikkonen**, **Terhi Oksanen**, **Soili Perkiö**, **Elisa Seppänen**, **Satu Sopanen** ja **Mikko Seppänen**. Tämän kesän uusista kouluttajista Satu Sopasen aiheena oli viisikielisen kanteleen käyttö ryhmäopetuksessa sekä improvisaatio ja omien kappaleiden tekeminen ryhmäopetuksessa. Mikko Seppänen puolestaan keskittyi yhteismusisointiin ja improvisointiin. Hän esitteli myös digitaalisen äänitystekniikan mahdollisuuksia luontevana ja huomaamattomana osana musiikinopetusta.

Kurssin huipensi päättäjaisjuhla Fest Suomen juhluvuoden teemaan sopivalla Suomi-neidon syntyä kuvaavalla tarinalla. Sen oli koonnut kurssilaisten esityksistä rautaisella ammattitaidollaan **Lisbeth ”Lipi” Nyström**.

Keväällä 2017 valittiin opiskelijoiden kutsuhakemusten perusteella kolme stipendiaattia Orff I kurssille. Stipendiaateiksi valikoituivat **Elin Bergdal**, **Ulla Hillebrand** ja **Tuisku-Maria Jarva**. Ohessa kahden stipendiaatin kokemuksia kurssilta. Lisäksi pääsemme kurkistamaan myös Lopputyöseminarin tunnelmiin.



YLLÄ Säveltapailua Soilin johdolla.

Mallettiyrtmejä Sofian tunnilla.

Liikkujan sukellus Orff-maailmaan

TUISKU-MARIA JARVA

Kutkuttava, jännityksen sekainen odotus, suuntaan askeleeni kohti Järvenpäästä ja ensimmäistä Orff-kurssiani. Luvassa olisi intensiiviset kuusi päivää Orff-pedagogiikan parissa. Jännitysmomenttia kohdallani lisäsi vielä se, ettei minulla ollut juuri minkäänlaista musiikkitaustaa.



OLEN VIETTÄNYT nuoruuteni urheiluharrastusten parissa, ja lähin kontakti musiikkiin on tanssin kautta. Vähäinen kokemukseni musisoinnista sai minut pätkäilemään etukäteen, miten pysyisin kärryillä kurssilla. Miten pärjäisin kurssilla pitkään musiikkia harrastaneiden rinnalla? Onkohan kaikilla muilla kurssilaisilla pitkä soittotaustaa?

Varmuutta musiikkikasvattajuuteen

Opiskelen luokanopettajaksi Tampereella ja kiinnostukseni musiikkia kohtaan on herännyt opintojeni myötä. Hain kurssistipendiä kaverini suosituksesta, koska kaipasin varmuutta omaan musiikkikasvattajuuteeni. Halusin kasvattaa uskoa siihen, että voin opettaa ja ohjata oppilaita löytämään musiikin ilon, vaikken olekaan pitkän linjan musiikin harrastaja. Toisaalta minulla on myös orastava kiinnostus oppia ja innostua lisää musisoinnin mahdollisuuksista.

Miten minun kävikään? Lumouduin opettajista, ihastuin ilmapiiriin ja hurahdin Orff-pedagogiikkaan täysin rinnoin yhdessä ihanien kurssikaverieni kanssa. Pelko osaamattomuudesta hukkui, kun toiminnallisuus ja tekemisen monikanavaisuus valjasti jokaisen aivosolun. Yhteinen musisointi tempaisi mukaansa. Toisaalta välillä kävi myös

niin, että tekeminen ylitti aivokapasiteettini, jolloin heittelehdin hetkellisesti harmituksen ja häpeän tunteissa. Näin tapahtui etenkin silloin, jos haastava harjoitus tehtiin pareittain ja koin haittaavani parini työskentelyä mokailullani. Myöhemmin kurssikaverien kanssa keskustellessa kävi kuitenkin ilmi, että moni haasteellisimmista tehtävistä oli yhtälailla heillekin hankalaa. Oivalsimme myös osaamattomuuden ja harmituksen tunteiden kokemisen tärkeyden kasvattajuuden kehittymisen kannalta: tältä myös oppilaistamme voi tuntua silloin, kun jokin asia menee yli ymmärryksen.

Musiikki on mahdollista kaikille

Kuusi päivää täynnä hurmioitumista musiikin monimuotoisuudesta huipentui Festiin, jossa jokainen ryhmä pääsi väläyttämään kurssin hedelmiä hulvattomalla huumorilla höystetyissä esityksissä. Orff-kurssi vahvisti minussa uskoa siihen, että musiikki on mahdollista kaikille. Yksi hienoimpia puolia Orff-pedagogiikassa onkin mielestäni juuri ajatus siitä, ettei musisointiin tarvita erityislahjakkuutta tai pitkää musiikkitaustaa. Orff-pedagogiikassa musiikin eri ulottuvuudet mahdollistavat lähestymisen musiikkiin sitä kautta, miten se on kullekin

VASEMMALLA Mikko Seppäsen työpajoissa äänittäminen oli osa musisointia.

YLLÄ Terhin tunnilla raikui laulu ja nauru.

ominaista. Minulle liikkujana luonnollisestikin liike on helpoin tapa lähestyä musiikkia, ja kurssilla liike yhdistettiin lähes kaikkeen toimintaan. Uskon, että liikunnallisesta taustastani on kuin onkin hyötyä myös musisoinnin puolella.

Toivon kurssin herättämän innon, inspiraation ja minussa itämään lähteneen pienen Orff-hörhöyden jatkuvan ja kasvavan ajan myötä. Näissä tunnelmissa kiitän tuhannesti JaSeSoi ry:tä mahtavasta kurssista ja osallistumiseni mahdollistamisesta kurssille!

En vecka med Orff

EFTER FEM ÅRS studier på Sibelius- Akademin har jag fått lära mig massor. Allt från hur man kompar bossa nova på piano till hur man utför en formativ bedömning. Det finns så mycket att lära sig och det kan kännas svårt att hinna satsa på allt. Därför kändes det jätte bra att få delta i Orff-kursen i Träskända för en hel vecka och kunna fokusera på en sak i taget. Att lära känna Orff-pedagogiken bättre och verkligen tänka på frågorna hur och varför mera än på vad.

Mitt första riktiga möte med Orff-pedagogiken hade jag förra sommaren när jag deltog i JaSeSoi's kurs World Village i Keuruu. Det var verkligen en ögonöppnande upplevelse. Att träffa så mycket människor från världens alla hörn mitt i Keuruus skogar. Och alla hade de något gemensamt, kärleken till musiken och undervisningen. Efter World Village visste jag att jag ville på något vis fortsätta lära känna denna pedagogik och denna grupp med underbara människor. Så blev jag unnad en till vecka med Orff tack vare JaSeSoi. Tack för den möjligheten!

Eftersom jag fått undervisning av vissa av Orff-kursens lärare på Sibelius-Akademien så märkte jag till min glädje att jag både i deras och våra andra lärares undervisning kunde se röda trådar och mönster i hur de byggt upp sessionerna. Och hur lärarna verkligen kan göra en sång på hundra sätt, och lära eleverna så mycket mer än bara sången. Och även det att utmana elever och att inte undervärdera dem. Att lita på sin egen intuition och lita på processen. Det går alltid att ta en övning ett steg längre osv. En av det bästa sakerna jag upplevt efter dessa två kurser är hur alla lärarna njuter av att undervisa, och undervisar just på sitt eget sätt. Även om filosofin är den samma så får den präglas av ens egen personlighet. Och det är då som slutresultatet blir unikt och genuint.

Orff love, Elin



Iloiset ykköskurssilaiset Satu Sopasen kanteletunnilla.

Yhteinen piiri Loppiksessa

Lopputyöseminaari kokosi yhteen joukon kurssilaisia, jotka olivat opiskelleet Orff-pedagogiikkaa jo kolmena eri kesänä. Musiikkipedagogisen koulutusohjelman prosessi sai jälleen päätöksensä neljäntenä kesänä. Tämän innoittamana Katariina Kumpulainen kiteytti ajatuksensa runon muotoon.

Orff-runo

*Minulta on kysytty, mitä se Orff oikein on.
Nyt kaikkien Orff-kurssien jälkeen vastaisin:*

*Se on lämmin käsi kädessä ja ystävän loistavat silmät,
se on syke kehossa ja taputus käsissä,
se on yhteinen piiri ja musiikin flow.*

*Se on ksylofonin tärehdys ja kellopelin helähdys,
se on djemben kumina ja tanssin töminä.*

*Se on syvältä kumpuava ikaikainen laulu
ja hersyvä yhteinen nauru.*

*Se on musiikin muoto, elävä keho,
luotettava opettaja ja prosessin teho!*

-Katariina Kumpulainen



Onnea Lopputyöseminaari 2017!



Mitä tehdä musatunnilla 2

Musiikkimatka maailman ympäri

ILKKA SAARIKIVI

Vaikka opettajilla oli kesälomaa kulunut jo viikon verran, oli Järvenpään seurakuntaopistolle kokoontunut kesäkuun toisella viikolla 40 opettajaa pohtimaan ikuisuuskysymystä: “Mitä tehdä musatunnilla?” Suoria vastauksia ei tietenkään tarjottu, mutta osallistujat saivat monenlaista ajattelemisen aihetta ja uusia eväitä tuleviin haasteisiin.

Kouluttajina kursilla olivat Terhi Oksanen, Arja Paju, Merzi Rajala ja Facebook-ryhmän ylläpitäjä Pietu Halonen.

Kurssiemännän roolissa toimi Terhin lisäksi Soili Perkiö.

FACEBOOK-RYHMÄSTÄ alkunsa saanut koulutus on ollut niin suosittu, että ensimmäinen Mitä tehdä musatunnilla -kurssi pidettiin kolmeen kertaan. Tällä kertaa Järvenpäässä järjestettiin JaSeSoin ja KMO:n toimesta kokonaan uusi kurssikokonaisuus. Kokonaisuus oli jälleen uskomattoman monipuolinen. Kurssilla perehdyttiin maailmanmusiikkiin, kuoroimprovisaatioon, bändipedagogiikkaan, itsearviointiin musiikin opetuksessa sekä monipuolisen musiikillisen prosessin suunnitteluun. Tarjolla oli siis melkoinen työkalupakki niin uuden opetussuunnitelman avaamiseen kuin oman pedagogiikan kehittämiseen.

Pietun johdolla sukellettiin suoraan altaan syvään päätyyn eli musiikin itsearviointiin bändipedagogiikan näkökulmasta, sekä käytiin läpi kokonaisuus, jonka Pietu opettaa seitsemännen luokan aikana. Arviointia lähestyttiin luontevasti soittamalla bändisoittimia ja arvioimalla omaa suoritusta. Loppukoe suoritettiin tottakai yhtyeen jäsenenä, jonka jälkeen jokainen sai arvioita verkossa omaa suoritustaan.

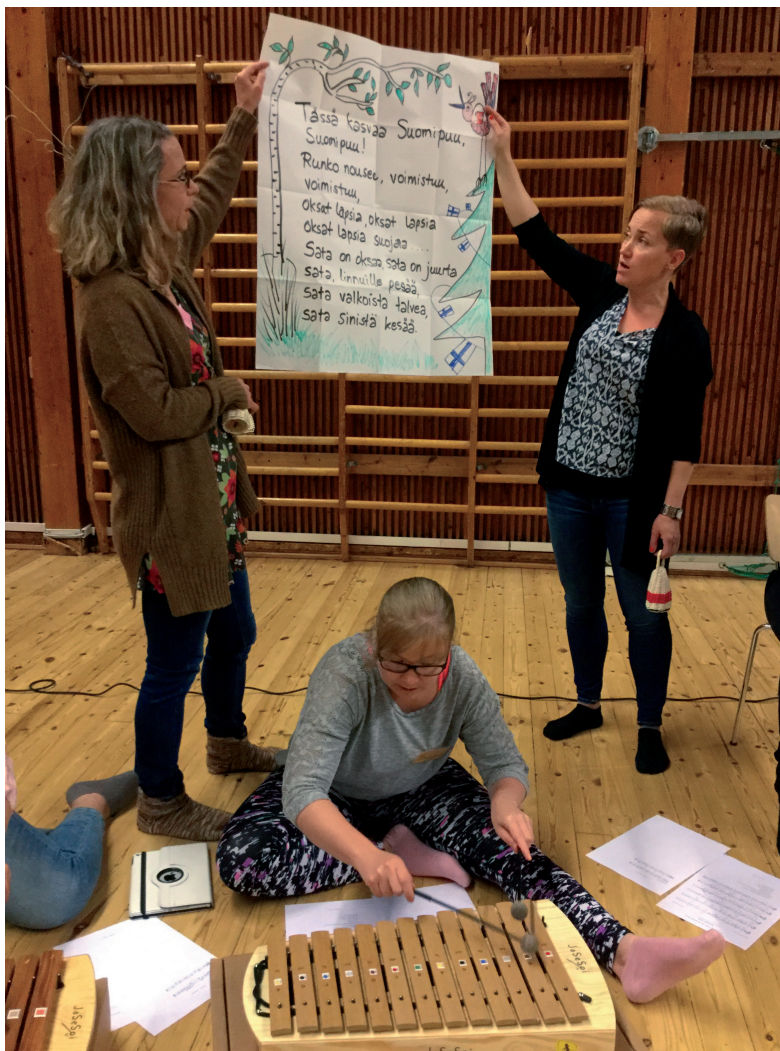
“Let’s Swing” luki taululla, kun Terhi kutsui opettajajoukon mukaansa musiikilliseen matkalle bluesin ja jazzin maisemiin. Kahden session aikana työstettäviä kapaleita lähestyttiin niin monelta kantilta, etteivät musiikillisen prosessin monimuotoiset työtavat taatusti jääneet kenellekään vieraaksi.

Merzi tarjoi puolestaan rautaisen annoksen kuoroimprovisaatiota. Jos musiikin DNA ei ollut ennen kurssia tuttu käsite, niin Merzin johdolla musiikki pilkottiin aina solutasolle asti, kun etsittiin grooven salaisuutta. Merzin iltaohjelmassa tutustuttiin puolestaan voice paintingiin, jossa Merzi muovasi käsimerkein kurssilaisista varsin pätevän kuuloisen rytmikudoksen.

Arjan järjestämissä sessioissa jokainen osallistuja tunsu varmasti hitusen Länsi-Afrikan ja Karibianmeren lämpöä, kun Arja lennätti porukan musiikkimatkalta Burkina Fasoon ja Kuubaan. Kun rytmit oli iskostettu kehorytmeinä mieleen ja kehoon, porukasta kuoriutui lopulta melkoinen lattari-orkesteri.

Koska opetussessioissa kurssilaiset oli jaettu kahteen eri ryhmään, oli tärkeää päästä viettämään aikaa myös koko porukalla ja musisoimaan yhdessä. Yhteisissä illanvietoissa ja aamunavauksissa tutustuttiin huutokatrilliin, soitettiin ja laulettiin Suomi 100 -aiheinen kokonaisuus sekä tutustuttiin kuoroimprovisaation työtapoihin.

Mitä tehdä musatunnilla 2 -kurssin aikana koettiin melkoinen musiikkimatka ympäri maailman. Ja kuten laulussa sanotaan: “Jos sua hiukkasen onnistaa, niin uuden ystävän saat.” Uskon, että tältäkin osin oli joukossa aika monta onnekasta. Nopean gallupin mukaan moni taisi jäädä odottamaan myös seuraavaa MTMT-koulutusta. Ja mikäli kurssiemänniltä kysytään, niin jatkoa voisi hyvinkin olla luvassa.



VEREINEN SIVU Bluesin soittamiseen tarvittiin näyttävä määrä laattasoittimia.

Aamu avattiin Suomi 100 -laululla.

Yläsävelhuilusta saatiin metsän ääniä.

ALIN KUVA Merzin luennolla kokeiltiin muun muassa erilaisia fraseerauksia ja pohdittiin, mitä on groove.





Tunnelma oli katossa Maailmankylän Rytmireissu-lastenkonserktissa. Paikalla oli väkeä salin täydeltä.

Muusikkouden juhlaa Maailmankylässä

Tämän vuoden Maailmankylän pääkouluttajina Keuruulla olivat Soili Perkiö ja espanjalainen Polo Vallejo. Kurssille saapui jälleen ennätysmäärä osanottajia 17 eri maasta. Pääkouluttajien lisäksi pienempiä työpajoja pitivät San Franciscon “Coming together” -opiskelijat ja muutamat kurssilaiset.

MAAILMANKYLÄN YHTEYDESSÄ järjestettiin myös Satu Sopasen ja Soili Perkiön lastenkonsertti ja Keurusselän sali täyttyi lähiympäristön lapsista perheineen. Konsertti oli elämys sitä seuraaville kurssilaisille. Moni ulkomainen osanottaja ihmetteli kuinka hyvin lapset osasivat konsertissa laulettu laulut.

Kurssin päätöskonsertissa koettiin toinen toistaan hienoimpia hetkiä. Kuulijoita saapui ympäri Keski-Suomea, ja konsertti ihastutti vieraita. Konsertissa tuli esiin kurssilaisten monipuolinen musikkous ja maailmanmusiikin kirjo. Keurusselän kuulaissa maisemissa

vietetty kurssiviikko päättyi arvoisellaan tavalla Open Voice -kuoron liikuttavaan konserttiin Keuruun vanhassa kirkossa.

Seuraavassa artikkelikokonaisuus Maailmankylästä, joka sisältää pääkouluttajan Polo Vallejon haastattelun, AOSA:n stipendiaatin Emily Blackin reflektion omalle yhdistykselleen sekä mietteitä kolmelta kurssilaiselta.

Polo Vallejo, musiikin moniottelija

LAURA VAINIO

Polo Vallejo on tutkinut tansanialaisen Wagogo-yhteisön musiikkia ja julkaissut Tansanian kenttätutustaan kirjan, joka sai Espanjan kulttuuriministeriön myöntämän palkinnon vuoden 2016 parhaimmasta kirjasta. Maailmalla paljon matkannut Polo on ollut Suomessa aiemminkin kouluttamassa ja arvostaa suomalaista musiikkikasvatusta. Hän tuntui viihtyvän loistavasti Suomen kesässä ja Keuruulla.

Kysyin Pololta hänen monipuolisesta urastaan etnomusikologisena tutkijana ja musiikkipedagogina.

Olet etnomusikologian tohtori, Orff-pedagogi ja säveltäjä. Kuinka tutustuit alun perin Orff-Schulwerkiin?

Espanjassa on vahva Orff-pedagogian tuntemus kiitos pedagogi **Elisa Roehen**, joka toi sen alkujaan Barcelonaan ja myöhemmin perusti musiikkikasvatuksen osaston Madridin konservatorioon. Opiskelin nuorena pianon soittoa Madridin konservatoriossa, kun ensi kerran tutustuin Elisa Roehen tapaan opettaa musiikkia. Se tuntui heti jollain tavalla omalta, se muistutti minua omien veljieni kanssa musisoinnista ja musiikin tekemisestä. Niinpä lähdin opiskelemaan Salzburgin Orff-instituutin Specialkurssille lukuvuodeksi 1987-88. Tämän jälkeen jatkoin vielä sävellyksen opintoja Mozarteumissa.

Olet itse ollut Madridin konservatorion musiikkikasvatusosaston johtajana. Millaista on espanjalainen musiikkikasvatus? Onko Orffin lähestymistapa käytössä laajalti kouluissa?

Elisa Roche sai aikoinaan monia minunlaisiani ”nuoria ja hulluja” innostumaan Orff-pedagogiasta, joten Orffin pedagogisella ajattelulla on Espanjassa vahvat juuret ja se on nykyisin leviämässä maassamme. Mutta Espanja on iso maa, joten musiikkikasvatuksen taso vaihtelee paljon alueittain. Kokonaisuudessaan koulujen kasvatus ja opetustyö kärsivät poliitikkojen lyhytnäköisistä päätöksistä: opetussuunnitelmia ja tuntimääriä muutellaan tiheään.

Madridissa olet myös toteuttanut didaktisia konsertteja. Kerro niistä jotain.

Olen tehnyt yhteistyötä Madridissa monien eri tahojen kuten museoiden, oopperan ja sinfoniaorkesterin kanssa. Projektit ovat usein hyvin työteliäitä toteuttaa, mutta loppujen lopuksi niistä saatu kokemus on erittäin palkitseva. Konserteissa on ollut eri teemoja afrikkalaisesta musiikista **Stravinskyn** Tulilintuun. Eräessä projektissa oli mukana lähiönuoria, joista moni sanoi kokemuksen muuttaneen heidän elämäänsä kokonaan. Elämys siitä, että saa esiintyä ja olla osana taide-esitystä ammattilaisten kanssa on vahva.

Etnomusikologina olet myös tutkinut ja tehnyt väitöskirjan Wagogo-kylän musiikkikulttuurista Tansaniassa. Miten päädyit heidän musiikkiinsa?

Olen aina ollut erityisen kiinnostunut Afrikan kulttuureista, en tiedä miksi. Jo pienenä muistan katselleeni tietokirjoja ja pysähtyneeni aina juuri Afrikan kohdalle. Ryhmä muusikkoja oli lähdössä Senegaliin kun olin Salzburgissa opiskelemassa. Halusin kovasti päästä heidän mukaansa ja lopulta kirjoitin Madridiin eräälle säätiölle, joka lähetti minulle rahaa matkaa varten. Tämä matka muutti elämäni kokonaan. Olen aina ollut kiinnostunut mm. moniäänisestä kuoromusiikista ja halusin tutkia afrikkalaista polyfoniaa lähemmin. Pygmeen polyfonista musiikkia oli jo tutkittu laajasti, joten etsin kohteekseni jotain muuta. Päädyin sattumalta Wagogo-yhteisön musiikkiin kuultuani heidän musiikkiaan levyiltä. Innostuin heti heidän polyfoniastaan ja halusin tutkia sitä enemmän.

Tein kenttätutkimusta Wagogo-yhteisössä monia kuukausia vuosina 1997-2000. Kyseessä on pieni kylä, joka on kaukana turismista ja muista vaikutteista. Hauskana yksityiskohtana voin kertoa, että kylässä on nykyisin monia lapsia, jotka kantavat minun nimeäni, vaikka he eivät olekaan omiani... Olen aina siellä ollessani auttanut heitä monella tavalla, viemällä autolla sairaita sairaalaan, auttamalla rakentamaan lapsille



Polo Vallejo

kouluja jne. Käyn siellä edelleenkin usein. Olemme myös Wagogo-uusikkojen kanssa konsertoineet monia kertoja Euroopassa.

Nykyisin työskentelet Länsi-Afrikassa Senegalissa. Mikä tämä projekti on?

Kyse on **Carl Orff-Stiftungin** ja Goethe-instituutin rahoittamasta projektista, jossa olen ollut jatkokouluttamassa Dakarissa musiikinopettajia. He ovat olleet innoissaan Orff-pedagogian ajatuksista. Kolmantena vuonna opettajat ilmoittivat yllättäen minulle, että he haluavat myös alkaa tutkia ja dokumentoida omaa musiikkiaan. Tämä on mahtavaa, sillä heillä jos kellä on tuntemus omasta kulttuuristaan. Afrikassa musiikki kulkee edelleen sukupolvelta toiselle suullisena perintönä ja on hienoa, jos he itse alka-



Polon tunneilla laulettiin ja tanssittiin sekä tutustuttiin eri musiikkikulttuurien polyfoniseen musiikkiin.

vat dokumentoida ja reflektoida tätä perintöään, joka saattaa olla katoamassa. Saimme lisärahoitusta projektille ja opettajat valitsivat kohteekseen lasten musiikin keräämisen Kedougoun alueella 800 km päässä Dakarista. Projektista on ilmestymässä ensi vuoden huhtikuussa kirjasarja cd levyineen.

Mitä mieltä olet yleensä Orff-pedagogian opettamisesta Afrikan kaltaisissa kulttuureissa, onko siitä heille hyötyä? Sopiiko se heidän ajatteluunsa musiikista?

Tämä on mielenkiintoinen kysymys. Dakarissa musiikinopettajat ovat hyvin tietoisia myös länsimaisesta musiikista, klassisesta musiikista jne. Heille Orff-pedagogiaan tutustuminen on tarjonnut tavan jäsentää musiikkia ja nähdä se eri tavoin. Afrikkalaisessa kulttuurissa musiikkia ei opeteta analysoiden vaan se opitaan hyvin orgaanisesti tekemällä. Onneksi myös Orff-

Schulwerk on hyvin orgaaninen lähestymistapa, jota on mahdollista soveltaa eri kulttuurien ominaispiirteitä kunnioittaen.

Millaisia tulevaisuuden suunnitelmia sinulla on?

Jatkan vielä työtä Senegalissa. Kymmenen vuotta sitten kiinnostuin myös Georgian polyfonisesta laulumusiikista. Se on musiikkina hyvin ainutlaatuista ja mielenkiintoista. Aion keskittyä edelleen heidän musiikkinsa tutkimiseen. Lisäksi olen myös kouluttanut musiikinopettajia siellä. Tarkoitukseni olisi myös tulevaisuudessa järjestää ja julkaista jotain kaikesta siitä materiaalista, jota minulle on kerääntynyt vuosien varrelta.

Millaisena olet kokenut JaSesSoin toiminnan?

Teillä Suomessa on mielestäni jotain erityistä, mitä muualla ei ole. Sen lisäksi, että te selvästi rakastatte musiikkia, teillä on ai-

van mahtava asenne, syvä onni sen tekemisessä. Pidän teitä mallimaana asenteenne ja pedagogisen ajattelun suhteen! Haluamme ottaa teistä mallia, jos ja kun suunnittelemme tulevaisuudessa Etelä-Eurooppaan tasokurssin tyyppisiä kursseja.

Polo Vallejo on työryhmän kanssa kuvannut Tansaniassa Wagogo-yhteisössä myös moninkertaisesti palkitun dokumenttielokuvan "Afrika the Beat", joka kertoo musiikin asemasta kyläläisten elämässä. Kenttätöystä kertovaa, palkinnon saanutta kirjaa "It ends when I get there", voi tilata osoitteesta: www.swanubooks.com

Maailmankylän iloa ja energiaa.



Many Small Streams Become a River

EMILY BLACK

Nestled between Finland's abundant forests of birch and sparkling lakes rests Hotelli Keuruselkä where, this year, participants gathered from 17 countries around the world to share together the joys of music and movement. Included in the group of learners were musicians, artists, engineers, architects and educators of many disciplines. Little did I know that people in this group of talented and passionate strangers from around the globe, in four short days, would become lifelong friends.



Emily World Village 2017.
KUVA: Elisa Seppänen

IT IS AN HONOR and privilege to be the recipient of the 2017 JaSeSoi ry World Village Scholarship generously provided by the American Orff Schulwerk Association. Upon completion of Orff Schulwerk Levels Training at University of the Arts in 2016, I knew my journey as a music teacher was just beginning; attending World Village was an essential stepping stone towards building a pedagogically sound and culturally inclusive practice. The unique experience at World Village reaffirmed my dedication to the Schulwerk by celebrating the global community in which it nurtures.

Time to compare cultural folklore and collaborate musically

Arriving at the lake, we were greeted by the beautiful JaSeSoi team and given name

necklaces handcrafted from wool and Juniper. These carefully chosen materials, symbolizing the innate strength of the Finnish people, made it clear that every component of World Village was constructed with artful intention. We kicked off our shoes and were welcomed song and dance that represented all native cultures and languages, enjoyed Finnish pancakes by the lake, and of course, basked in sauna. Suddenly, it became clear the week would offer more than repertoire and teaching processes. In fact, the meticulously crafted schedule provided time to socialize, swap travel stories, compare cultural folklore and fairytales, collaborate musically and simply get to know the people in which we would create together music and movement in the coming days.

The power of non-verbal directions and the space to take risks

Throughout the week, we rotated between workshops in two groups with lead course instructors, **Soili Perkiö** and **Polo Vallejo**. Soili, her beaming smile, open arms, palms up and inviting, ignited our imaginations and strengthened our musical reflexes through expressive storytelling, movement with purpose, and perfectly scaffolded instrumental repertoire. Her nuanced and nearly invisible teaching process astounded me as she transitioned to and from storytelling to folk dance to xylophone technique, every component connected as she never broke character. She reminded me the power of non-verbal directions and always say-

**“Suddenly it became clear that the week would offer
more than repertoire and teaching processes”**



Emily singing with her friends in the World Village concert.
Kuva: Elisa Seppänen

"Strangers from around the globe, in four short days, would become lifelong friends."

**"Every human is an
innately creative and
therefore essential to the
ensemble, the community"**



ing "yes" to students regardless of their musical contribution. She allowed us the space to safely take risks and offer our personal creativity. As we approach the school year, I will remember her effortless presence and joyful spirit she brought us each day.

The essence of cultural relevance in music and movement

Drawing from both travel and scholarly study, Polo Vallejo shared with us the essence of cultural relevance in music and movement. Artistically and playfully, he guided us on a musical journey to Georgia, Greece, Turkey, France, Serbia, and Tanzania - just to name a few! During his sessions, I noticed immediately the unanimous, undivided investment from each and every participant; we had no choice but to listen intently and perform with integrity under his direction. Polo always provided authentic

context of the daily practices and rituals in which the dance, song or game originated, deepening my relationship with the music altogether. Furthermore, Polo graciously shared with us his dedication to twenty years of research in the Wagogo community in Tanzania cumulating in the final production of the film, *Africa: The Beat* as well as the beautiful publication of *Acaba cuando lle-go*, a collection of field notes.

The feeling of family

I swell with gratitude for the JaSeSoi team and the beautiful souls that traveled far from home to prioritize musical collaboration and development this summer. I am privileged to have found a community with the American Orff Schulwerk Association that so graciously supports its members' professional growth. My experience at World Village solidified the many reasons I choose to deve-

lop my practice in the Schulwerk. This work validates every human as innately creative and therefore essential to the ensemble, the community. The feeling of family fostered at World Village offered new insights into how I can more genuinely promote community in my classroom while simultaneously empowering the unique cultures of my students. World Village was the epitome of authentic collaboration and personal restoration. Thank you to all at World Village and the American Orff Schulwerk Association for making possible this transformative experience.



Kysyin muutamilta kesän 2017 Maailmankylään osallistuneilta heidän mietteitään kurssista.

- 1) How did you get to know the World Village?/ Mistä sait tietää kurssista?
- 2) Do you teach music? Tell a little bit about your work/ Opetatko musiikkia, missä ja kenelle?
- 3) Did you get some ideas from the course to use in your work? Saitko kurssilta ideoita työhösi? Mitä?
- 4) The strongest memory of the course? Mieleenpainuvuinen muisto kurssilta?

Lauri Myllylä, Jyväskylä, Suomi

1) JaSeSoin toiminnasta olen kuullut kavereiden kautta. Aikomuksenani oli osallistua Orff I:lle, mutta se ei nyt tänä vuonna onnistunut. Ajattelin, että olisi silti kiva päästä kokemaan jotain Orff-juttua. Nettisivuilta löysin World Villagen, ja kansainvälinen leiri herätti mielenkiintoni.

2) Valmistuin tänä kesänä musiikkikasvatuksesta Jyväskylän yliopistosta. Tällä hetkellä teen opintoja ammattikorkeakoulun puolella ja pidän silmät auki myös työmahdollisuuksien suhteen.

3) Kurssilta sai paljon konkreettisia asioita, joita voi käyttää omassa työssä, kuten laulut, tanssit ja yhteisölliset pelit (mm. lämmittelyt). Ehkä merkittävin oli nähdä rautaiset ammattilaiset **Polo** ja **Soili** työssään ja saada pedagogista mallia heiltä.

4) Mieleenpainuvia hetkiä oli monia. Eräs sellainen oli iltanuotiohetki, jossa oli afrikkalaisen kyläjuhlan tuntua. Samoja piirteitä oli viimeisen illan illallisessa, jossa porukka ensin spontaanisti liittyi letkaksi, jossa laulettiin Polon opettamia lauluja. Lopulta pöytien välissä kiemurrellut letka purkautui tanssilattialle, jossa orgaaninen musisointi jatkui hamaan tappiin asti.



2) I am a music teacher for 1 to 6 years old children and also I teach as a guitarist in Tehran music high school.

3) World Village was a great course for me and I got many ideas for my classes. I learned the different way of warming up. Before this course I usually warm up in two ways. But now I find many ways to warm up and I can also find my own way. And the style of tell a story in Soilis class was new for me.

4) There are so many memories, it's hard to choose one. But the strongest one is the way that the team leads us in a very very friendly way and be careful with any things. Of course the area and nature is also the strong memory of World Village.



Roger Sans-Guimerà, Barcelona, Spain

1) One of my friends told me about his great experience in the WV last year, so I became interested. Later on, **Elisa Seppänen** also inspired me to attend the WV.

2) I have been teaching music for 9 years, combining piano, music and movement and music theory lessons.

3) I got many ideas on how to create materials and develop them and also some specific songs and games. I found WV a very enriching experience in many ways. WV offered me the opportunity to meet and spend time with people from many different cultures that share similar interests in music and education. This has, on itself, a big potential to create new bonds and to widen perspectives. WV, moreover, channels this gathering through a diversity of inspiring sessions conducted by a wise combination of highly experienced and internationally well-known teachers, and other great teachers that are encouraged to step in the teacher's training. What else can you wish for, when all this happens in a Finnish paradise of pines, lakes and sauna?

4) More than a specific memory, what remains in me after the course is a beautiful feeling which is a mixture of joy, brotherhood and faith in the power we have as humans to create and transmit fulfilling and valuable experiences as the WV one.

Long happy life to the World Village!



Banafsheh Daroshafaei, Tehran, Iran

1) I heard about World Village from one of my Iranian friend in Salzburg special course.

YLIN KUVA Maailmankylä-ystävän selkään voi nojata. Maailmankyläläisiä oli saapunut Keuruulle seitsemästätoista eri maasta.

SyysSeSoissa yhdessä taiteillen

SyysSeSoi järjestettiin syyskuussa Järvenpään seurakuntaopistolla. Työpajojen vetäjinä olivat Juuli Kammonen, Ilkka Saarikivi ja Sanna Leena Saarinen. SyysSeSoi toi meille lämpöisen tuulahduksen inspiroivaa taide-energiaa kylmeneviin syysiltoihin. Työpajoissa painottuivat vahvasti taideintegraatio ja moniaistisuus. Albumissa kommentteja työpajoissa olleilta.

1 – Virolaiset vieraamme tanssittivat meitä aamun lämmittelyksi.

2 Juuli Kammosen työpaja: Taiteidenvälisyys musiikkikasvatuksen työtapana. Liikkeen, kuvan ja musiikin yhdistäminen. Terveiset International Orff Forum Salzburgista.
– Ihan mahtavaa ja luova henki. Visualisointi ja vapaasti improvisoiden, sitä tulen varmasti käyttämään ja jatkamaan.

3 – Oltiin tehty pohjatyötä sattumalta jo oppilaiden kanssa soittamalla graafisista kuvioista. Nyt voin jatkaa oppilaiden kanssa seuraavaksi taideteoksista soittamiseen.



4 Ilkka Saarikiven työpaja:

Anna sen soida!

Toiminnallisuus luokkabändissä.

– Oli oikein mukavaa ja rytmikästä menoa. Ilkan pajassa rikkiäinen puhelin, kuvionuotit ja hernepusstit, leikkisää!

– Hienot vinkit ja lattiasteipit kuvionuottien mukaan. Hauskaa, kun oli löytänyt vanhan hitin, jossa on hyvä sanoma, jota oli iloista lähteä tekemään, "Anna sen soida"!



5 Sanna Leena Saarisen työpaja:

Lattiakuvitus musiikkikasvatuksen työtapana. Lattiakuvituksen, liikkeen, laulun ja soittamisen yhdistäminen.

Terveiset Aistiseikkailusta!

– Mahtavaa suoraan käytäntöön menevää materiaalia.

Aion toteuttaa omien ekaluokkalaisten kanssa.



6 – Aina sitä tämmöisenä aloittelevana opettajana pyytää oppilaita odottamaan kohtuuttoman paljon soittimien parissa. Huomasin, että täällä me aikuiset olemme myös innokkaita ja malttamattomia, kun haluaisi heti koskea kaikkeen. Tämä oli tärkeä oppimiskokemus itselle, että mitä lapsilta vaatii, voi olla itsellekin vaikeaa.



7 Balafonin soittoa illan päätteeksi yllätysvieraidemme Maarika Aution, Arne Forsénin ja Alagi MByen kanssa rantasaunalla.

Tällä palstalla JaSeSoi Ry:n rivijäsenet esittäytyvät ja kertovat kuulumisiaan

Sanna Leena Saarinen

Kuka olet, mitä teet ja missä työskentelet?

Olen Sanna Leena Saarinen Valkeakoskelta. Minulla on neljä 8–16 -vuotiasta lasta. Päätyökseni työskentelen lastentarhanopettajana. Työnkuvani pitää sisällään mm. avoimen varhaiskasvatuksen kehittämistä sekä vasu-työryhmässä työskentelyä, jossa työistämme uutta valtakunnallista Varhaiskasvatussuunnitelmaa. Oma ryhmäni on liikunta- ja ulkoilupainotteinen, jossa on 2–5-vuotiaita lapsia.

Teen myös varhaiskasvatukseen suunnattua opetusmateriaalia. 3 kirjaa ja korttisarjaa sekä yksi levy ovat jo nähneet päivänvalon Aistiseikkailu-nimen alla ja lisää työstetään. Näiden puitteissa kierrän kouluttamassa mm. varhaiskasvattajia sekä luennoimassa. On aika huikea tunne saada sadat ihmiset tempautumaan aiheeseen, vaikka he istuvatkin penkissä.

Mistä olet saanut innostuksen kipinän tulla JaSeSoin kursseille ja musiikin opettamiseen?

Opiskelin Metropolian musiikkikasvatuksen erikoistumisopinnoissa. Siellä yksi kouluttajista oli **Seppäsen Elisa**, joka houkutteli meitä mukaan. Innostuin kovasti siitä ajatuksesta, että jossain ihan keskitytään kouluttamaan ja työskentelemään niin, että musiikki kuuluu kaikille eikä vain ”lahjakkaille”. Nyt myös ystävät ja rento ilmapiiri houkuttavat kursseille. Kun näkee musiikin oheistoimintoihin muuttavan konkreettisesti erilaisten asiakkaiden toimintatapoja tietyissä tilanteissa, käyttää ja kehittää mielellään työskentelytapojaan siihen suuntaan.

Miten Orff-pedagogiikka näkyy työssäsi?

Orff-pedagogiikka näkyy työssäni moninaisesti – ihan konkreettisesti siinä, että lasten kanssa musisoidaan, lorutellaan ja rytmitellään paljon ja missä vain. Tekeminen kuuluu kaikille. Eri taidelajien sekoittaminen antaa monenlaisille oppijoille mahdollisuuden niin käyttää itselleen luontaista tapaa oppimiseen kuin kokemuksia itsensä ylittämisestä. Käytän Orff-oppeja kokopäiväpedagogiikan toteutumisessa: päivän

kulkua voi lapsille konkretisoida varsinkin varhaiskasvatuksessa paljon käytettyjen kuvien ohessa lauluilla, loruilla, rytmittelyillä ja muilla. Erityisesti jollain tapaa tukea tarvitsevat lapset tuntuvat hyötyvän paljon tällaisista signaaleista. Esimerkiksi Suomea toisena kielenä opettelevien tai kielen kehityksen haasteita omaavien lasten on helpompaa taten päästä kieleen kiinni ja toistoa tulee luontaisesti.

Musiikin avulla on helppo konkretisoida käsitteitä. Musiikki oheistoimintoihin on mitä moniaistisinta toimintaa, mutta antaa mahdollisuuden myös rauhoittumiseen. Itsesäätelytaidot ja keskittymiskyky harjoituvat luonnostaan musiikillisissa leikeissä. Yhdistän musiikkia paljon kädentaitoihin, liikkumiseen ja vaikka lattiakuvitusten tekemiseen. Sekalainen historiani siinä, mitä olen opiskellut ja työskennellyt (kädentaidot, erityispedagogiikka, sosiaalipedagogiikka, perheopinnot, kasvatustieteet jne. musiikin lisäksi), on varmasti vaikuttanut siihen.



Mitkä asiat koet tärkeäksi musiikin opettamisessa?

Musiikki antaa mahdollisuuden moneen. Se liikuttaa rauhallisia lapsia, mutta toisaalta rauhoittaa tai oikeastaan rytmittää lapsia, joilla on suuri tarve liikkumiseen. Se antaa kokemuksen yhteisyydestä, meistä. Monelle lapselle se antaa luontaisen mahdollisuuden myös läheisyyden kokemiseen.

Minulle musiikissa on tärkeää esimerkiksi sen mahdollisuudet myönteisen vuorovaikutuksen luomisessa lapsen ja vanhemman välille, itseen tutustumisessa sekä aistikokemusten tarjoamisessa. Musiikki tarjoaa siis monipuolisen työvälineen. Jokaisen lapsen on tärkeää saada kokemus siitä, että hän on taitava. Ja vaikka joku asia olisi haastavampi itselle kuin kaverille, niin silti selviää ja oppii pärjäämään ihan jokaisen ominaisuutensa kanssa.

Millaisia onnistumisen kokemuksia työ on sinulle antanut?

Monenlaisia tietysti! Erityisen läheisiä ja tärkeitä hetkiä itselle ovat kuitenkin ne,

kun näkee syttyvät silmät ja iloiset ilmeet. Ne, kun lapsi uskaltanut ulos kuorestaan ja aiemmin puhumaton lapsi hakeutuu oma-aloitteisesti vuorovaikutukseen. Tai kun lapsi, joka aiemmin on kokenut ainoaksi mahdollisuudekseen olla yhteydessä toisiin satuttamalla tai rikkomalla, juokseekin paikalle kuullessaan tutun laulun. Ja se, kun lapsi joka on silmät ymmyrkäsina aiemmin selittänyt olevansa sellainen, joka ei koskaan tule toimeen missään ryhmässä, kokeekin arvostusta kavereiden keskuudessa ja huomaa kuuluvansa joukkoon. Kouluttajana on hienoa se hetki, kun kasvattaja, joka ei koe olevansa musiikillinen, hoksaa osaavansa ja voivansa käyttää musiikkia työssään.



JaSeSoin Orff-kurssien opetussuunnitelma englanniksi

SOILI PERKIÖ

Kansainvälinen Orff-yhteisö pääsee tutustumaan Suomen Orff-kurssien opetussuunnitelmaan, kun englanninkielinen Orff-OPS ilmestyi kesällä 2017. Extend Studies in Orff Schulwerk Finland sai aikaan kiinnostuneen vastaanoton, kun se esiteltiin Salzburgin Orff-Forumissa.

ORFF-KURSSIT ALKOIVAT Suomessa vuonna 1995 ja kahdeksan vuoden kokemusten jälkeen painettiin opetussuunnitelma vuonna 2003. Kymmenen vuotta tästä eteenpäin eli vuonna 2013 julkaistiin Orff OPS, jonka perustana on kansainväliset ”Recommendations and guidelines for Level Courses”.

Orff-yhdistysten katto-organisaation Orff-Forumin yksi tavoite on, että yhdistysten toiminnasta tiedotetaan myös englanniksi. Maailmassa on 45 Orff-yhdistystä, mutta

monivuotista koulutusohjelmaa (Orff-Schulwerk level courses) järjestetään vain muutamassa maassa. Suomen koulutuksesta ollaan kansainvälisesti hyvin kiinnostuneita ja JaSeSoin kursseilla onkin käynyt koulutajien lisäksi kurssilaisia useista maista.

JaSeSoin päätti, että opetussuunnitelma on hyvä julkaista myös englanniksi ja niin alkoi käännöstyö, jota useat pedagogit ja ammattikäntäjät tekivät. Kesällä 2017 työ saatettiin loppuun ja uunituore opetussuun-



Kesän 2017 Salzburgin Orff-Forum -tapaamisessa Suomea edustivat Juuli Kammonen ja Soili Perkiö JaSeSoista sekä Maarit Lavas Konsti-päiväkodista. Orff-OPS herätti paljon kiinnostusta tapahtumassa. KUVA: Maarit Lavas

nitelma julkaistiin Forumin kokouksessa Salzburgissa. Innostunut ja kiitollinen joukko kasvattajia lähti Suomen opsit matkalaukuissa eri puolille maailmaa.

KOKOUSHUTSU

*JaSeSoin ry:n sääntömääräinen kevätkokous
RytmiSen yhteydessä 16.3.2018 klo 20.15
Seurakuntaopisto, Järvenpää*

Tervetuloa!

JaSeSoin ry:n hallitus

JaSeSoi Suornal



Kohtaamisia SyysSeSoissa

SyysSeSoissa kohtasivat JaSeSoin aikaisemmissa hallituksissa pitkään vaikuttaneet "vanhatparrat": puheenjohtajat **Pekka Evijärvi** ja **Harri Sandborg**, päätoimittaja **Kirsi Hyypä** sekä **Heli Raatikainen** ja **Hanne Nyman**.

SaaristoSeSoi

SaaristoSeSoi järjestiin jo toisen kerran Paraisilla yhteistyössä paikallisen Stemma ry:n kanssa. Syksyn kurssin kouluttajana oli **Terhi Oksanen**. Koulutukselle on ollut kysyntää ja kolmas kurssi on jo tulossa keväällä 2018.

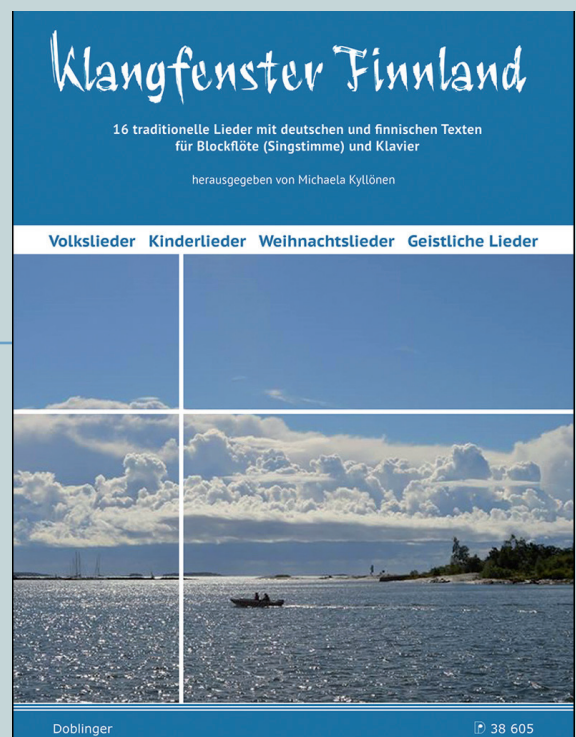


Kiitokset hallitustyöstä

JaSeSoi ry:n syyskokouksen osallistujat antoivat raikuvat aplodit ja kiitokset hallituspaikan jättäville **Hannaleena Markkaselle** ja **Virpi Suomalaiselle**. Kiitokset hallitustyöstä myös **Anni Pietarilalle** ja pitkäaikaiselle sihteerillemme **Pi Yli-Penttilälle**!

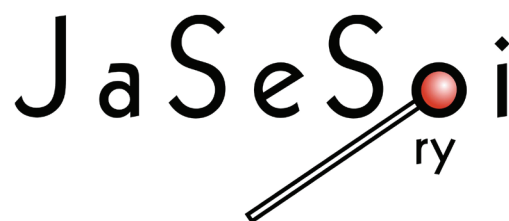
Suomalaisia lauluja saksaksi

Michaela Kyllönen, itävaltalainen Maailmankylän 2016 osallistuja, on julkaissut kotimaassaan saksankieliset laulukirjat tunnetuista suomalaisista kansanlauluista ja joululauluista. Jälkimmäisessä on myös Cd-levy, osin suomeksikin laulettuna. Michaela sai ideoita lauluvalintoihin kurssitovereiltaan Maailmankylästä. Klangfenster-kirja kuuluu Suomi 100 -ohjelmaan.



RytmiS 16.-18.3.2018

Seurakuntaopisto, Järvenpää



NORDIC SOUNDS

Kurssi tarjoaa monipuolisia pedagogisia sovelluksia pohjoisten alueiden perinteisistä lauluista, tansseista, loruista ja leikeistä. Luvassa virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppu kaikille musiikkia työssään käyttäville. RytmiS järjestetään jo 32. kerran.

Kouluttajat:

Elfa Lilja Gísladóttir, Nanna Hlíf Ingvadóttir ja Kristín Valsdóttir, Islanti
Islantilaiset tarinat ja kansanlaulut soittaen, laulaen ja liikkuen

Ruth Wilhelmine Meyer, Norja
Äänenkäyttö ja äänellinen ilmaisu, norjalaiset kansanlaulut

Annukka Hirvasvuopio-Laiti, Utsjoki
Ripaus Pohjois-Suomen saamelaisalueitten musiikkia ja leikkiä musiikin opetukseen

Soili Perkiö ja Elisa Seppänen
Musiikin voimaa perinteistä uusin sovelluksin

JaSeSoi:n kanssa yhteistyössä julkaistu materiaali "Nordic Sounds -educational material for music and dance" on saatavilla netissä www.nordicsounds.info

Tervetuloa mukaan juhlistamaan pohjoismaista musiikkikasvatusyhteistyötä!

Hinnat (sisältävät opetuksen ja täysihoidon):

JaSeSoi ry:n jäsenet.	275 €
Muut	299 €
Opiskelijat	240 €

Ilmoittautuminen: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Lisätiedot: johanna.hallikainen@jasesoi.com



Member of the
International
Orff-Schulwerk Forum
Salzburg



SEURAKUNTA
OPISTO

RytmiS 2018 kouluttajat

16.-18.3.2018

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Elfa Lilja Gísladóttir, Islanti

Elfa työskentelee musiikinopettajana musiikkioppilaitoksessa sekä pitää täydennyskoulutuksia opettajille. Hän on valmistunut pianonsoiton opettajaksi Reykjavikin Musiikkiakatemiasta ja suorittanut maisterin tutkinnon Salzburgin Orff-Instituutissa. Opettamisen lisäksi Elfa on lapsille ja nuorille suunnatun Art for All-projektin manageri Islannissa.



Nanna Hlíf Ingvadóttir, Islanti

Nanna työskentelee alakoulussa opettajana. Lisäksi hän toimii kouluttajana ja ohjaa musiikkiliikunnan opiskelijoita Islannin yliopiston pedagogiikan osastolla sekä Taidekatemiassa. Hän on valmistunut Reykjavikin Musiikkiakatemiasta ja Salzburgin Orff-Instituutista. Hän opettaa täydennyskoulutuskursseilla sekä Islannissa että eri puolilla maailmaa. Hänen kirjansa "Ksylofonit; alkuperä, vuorovaikutuksellisuus ja kasvatukselliset ideat" julkaistiin vuonna 2013. Nanna toimii Islannin Orff-Schulwerk-yhdistyksen SOTI:n puheenjohtajana.

Ruth Wilhelmine Meyer, Norja

Ruth konsertoi laulajana ympäri maailmaa. Hän säveltää teatteri- ja elokuvamusiikkia sekä esiintyy erilaisissa luovissa ja kokeellisissa projekteissa kansainvälisten yhteistyökumppaneiden kanssa. Hän on levyttänyt runsaasti eri yhtyeiden kanssa, joista mainittakoon Akku5 ja World Orchestra. Ruth toimii laulupedagogina Norjan Teatteriakatemiassa NTA:ssa. Hän on opiskellut Grieg-Akatemiassa Bergenissä ja Orff-Instituutissa Salzburgissa.

RytmiSsessä Ruthin opetuksen teemana on äänenkäyttö ja äänellinen ilmaisu sekä norjalaiset kansanlaulut.





Annukka Hirvasvuopio-Laiti, Utsjoki/Suomi

Annukka on saamelainen muusikko ja musiikintutkija, joka valmistelee parhaillaan väitöskirjaansa saamelaisesta populaarimusiikista. Hän on toiminut pitkään saamelaismusiikin opetuksen parissa opettajana, projektityöntekijänä sekä oppimateriaalin tekijänä. Annukka on julkaissut kolme levyä Vilddas-yhtyeineen ja keikkaillut Pohjoismaiden ja Euroopan lisäksi mm. Uudessa-Seelannissa.

RytmiKseen Annukka tuo Pohjois-Suomen saamelaisalueitten musiikkia ja leikkiä.

Elisa Seppänen, Suomi

Elisa on varhaisiän musiikkikasvatukseen ja Orff-pedagogiikkaan erikoistunut musiikkikasvattaja ja kouluttaja. Hän pitää musiikkiin ja liikkeeseen erikoistuneita työpajoja mm. musiikin- ja lastentarhanopettajille. Hän on valmistunut musiikkipedagogiksi YAMK Metropolian ammattikorkeakoulusta sekä opiskellut Salzburgin Orff-Instituutissa. Elisa on monipuolinen muusikko, jonka kiinnostuksen kohteet vaihtelevat erilaisista rytmiryhmistä kansanmusiikin kautta klassisen musiikin eri tyyleihin.

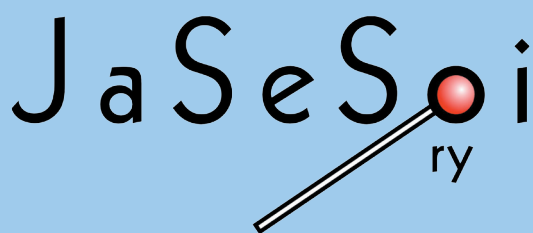


Soili Perkiö, Suomi

Soili on monipuolinen ja tuottelias musiikkikasvattaja, joka on erikoistunut musiikkiliikuntaan, kansanmusiikkiin ja varhaisiän musiikkikasvatukseen. Hän on opettanut musiikkikasvatuskonferensseissa kaikissa maanosissa sekä tehnyt TV- ja radio-ohjelmia lapsille. Soili on säveltänyt tanssi- ja teatterimusiikkia sekä musiikkia lapsille. Hän on kirjoittanut yli 70 musiikkikirjaa ja hänen musiikkiaan on useilla levyillä. Soili on opiskellut Sibelius-Akatemiassa ja Salzburgin Orff-Instituutissa. Vuodesta 1995 hän on työskennellyt musiikin lehtorina Sibelius-Akatemiassa.

Elisan ja Soilin työpajoissa löydetään musiikin voimaa perinteistä uusin sovelluksin.





Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

Yleistä

- vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys
- perustettu vuonna 1993 jatkamaan Musisoi ry:n vuonna 1985 aloittamaa musiikkikasvatustyötä
- edistää ja seuraa Orff-pedagogista musiikkikasvatusta Suomessa Orff-Schulwerk Forum Salzburgin valtuuttamana
- järjestää koulutuksia, joiden tarkoituksena on tukea osallistujan omaa pedagogista kasvua, hyvinvointia ja työssä jaksamista

Jäsenyys yhdistyksessä

- jäseniksi voivat liittyä kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet henkilöt ja yhteisöt
- jäseniä yhdistää kiinnostus Orff-pedagogiikkaan ja sen tarjoaman luovan kasvatusnäkömyksen soveltaminen musiikkikasvatustyössä

Hallinto

- päätösvaltaa käyttää sääntömääräiset vuosikokoukset
- hallitus (7-12 jäsentä) sekä puheenjohtaja valitaan syyskokouksessa kahdeksi vuodeksi kerrallaan

Puheenjohtaja

Juuli Kammonen (juuli.kammonen@jasesoi.com)

Muu hallitus

etunimi.sukunimi@jasesoi.com

Tapahtumat

RytmiS

Monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppukurssi, jonka työpajoissa heittäytyään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla.

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma –

Orff-kurssit I - II - III – lopputyöseminaari
Musiikkipedagoginen, opintojaksolta toiselle etenevä ja syvenevä koulutuskokonaisuus, jossa syvennyttään Orff-pedagogisen lähestymistavan kautta musiikkikasvatukseen. Koulutuksen viimeinen jakso on pedagogista kasvua reflektoiva lopputyöseminaari. Koulutuksen laajuus on 20 opintopistettä.

Teemakurssi

2-3 päivää kestävä kurssi, joka täydentää JaSeSoin muita kursseja. Kurssilla on vuosittain vaihtuva sisältö, jonka lähtökohtana on tietty pedagoginen ja/tai musiikillinen näkökulma.

International World Village – Maailmankylä

Luonnonläheinen ja yhteisöllinen matka opettajuuteen.

SyysSeSoy

Jäsenille ilmainen koulutustapahtuma, joka kokoaa jäsenistön vuosikokoukseen. Tarjoaa jäsenistölleen mahdollisuuden toimia kouluttajana.

Soittajaiset

2-3 kertaa vuodessa on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen. Tapahtuma pyritään järjestämään maksuttomana jäsenpalveluna.

Kansainvälinen toiminta

- toimii yhteistyössä Carl Orff -säätiön ja Orff-Instituutin kanssa
- on yhteydessä muiden Orff-yhdistysten kanssa mm. osallistumalla vuosittaiseen kansainväliseen Orff Forum
- tapaamiseen Salzburgissa ja USA:n Orff-yhdistyksen AOSA:n tapahtumaan
- on mukana yhteispohjoismaisessa Nordic Sounds -hankkeessa

Tiedotus

- julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää JaSeSoy Journal -lehteä
- jäsenistöä tiedotetaan sähköpostitse, nettisivuilla sekä sosiaalisessa mediassa
- ylläpitää www.jasesoi.org -kotisivuja ja tiedottaa toiminnastaan kasvatus- ja musiikkialan eri oppilaitoksia.

Soittimisto

- omaan koulutuskäyttöön laaja Orff-soittimisto.

JaSeSoy ry tarjoaa vuonna 2018 jäsenilleen:

- koulutuslennuksen RytmikSestä, Musiikkipedagogiikan koulutusohjelmasta ja Teemakurssista
- ilmaisen koulutuksen SyysSeSoin yhteydessä
- Soittajaiset
- JaSeSoy Journal -jäsenlehden kahdesti vuodessa
- Orff-käsikirjaston käyttöoikeuden
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- kansainvälisiä yhteyksiä
- vinkkejä järjestettävistä kotimaisista ja kansainvälisistä kursseista

JaSeSoy ry kannustaa musiikkikasvattajia aktiiviseen toimintaan.



Kurssikalenteri

JaSeSoy



RytmiS 16.-18.3.2018 NORDIC SOUNDS, Seurakuntaopisto, Järvenpää

Kurssi tarjoaa monipuolisia pedagogisia sovelluksia pohjoisten alueiden perinteistä lauluista, tansseista, loruista ja leikeistä. Luvassa virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppu kaikille musiikkia työssään käyttäville. Kouluttajat Elfa Lilja Gísladóttir, Kristín Valsdóttir ja Nanna Hlíf Ingvadóttir (Islanti), Ruth Wilhelmine Meyer (Norja), Annukka Hirvasvuopio-Laiti (Utsjoki), Soili Perkiö ja Elisa Seppänen.

JaSeSoy:n kanssa yhteistyössä julkaistu materiaali "Nordic Sounds -material for music and dance" on saatavilla netissä www.nordicsounds.info Tervetuloa mukaan juhlistamaan pohjoismaista musiikkikasvatusyhteistyötä!

Hinnat: 275€/jäsen; 299€/muut; 240€/opiskelija
ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Orff-kurssit I, II ja III 5.-10.6.2018, Lopputyöseminaari 4.-5.6.2018, Seurakuntaopisto, Järvenpää

Kolmena eri vuonna jaksolta toiselle etenevä ja syvenevä monipuolinen kurssikokonaisuus, joka päättyy neljännen vuoden Lopputyöseminaariin. Kouluttajina mm. James Harding (USA), Markku Kaikkonen, Terhi Oksanen, Soili Perkiö ja Elisa Seppänen.

Alustavat hinnat: 520€/jäsen; 564€/muut; 450€/opiskelija
ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Let's play together -avaimia yhteismusisoinnin opetukseen 11.-13.6.2018, Seurakuntaopisto, Järvenpää

James Harding (USA): Polkuja musiikillisiin oivalluksiin ja improvisointiin. Elisa Seppänen ja lapsiryhmä: Yhteisöllisyyden ja kuuntelun merkitys yhteissoitossa. Kohderyhmänä musiikkioppilaitosten soitinryhmien opettajat, musiikkia koulussa opettavat, yhteismusisoinnin ohjaajat sekä muut musiikkia työssään käyttävät.

Hinnat: 275€/jäsen; 299€/muut; 240€/opiskelija
ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

XX International Music Village 29.7.-3.8.2018, Hotelli Keurusselkä

Luonnonläheinen, yhteisöllinen ja musiikkipedagoginen matka opettajuuteen. Opetuskielenä englanti. Useita kouluttajia.

Hinnat selviävät myöhemmin.
LISÄTIETOJA: www.jasesoi.org

SyysSeSoy 22.9.2018, Seurakuntaopisto, Järvenpää

Iloisia kohtaamisia ja musisoinnin riemua. JaSeSoy ry:n jäsenille ilmainen tapahtuma työpajoineen.

Hinta muille kuin jäsenille 35€.

Muutokset mahdollisia.

Seuraa tiedotusta yhdistyksen nettisivulla www.jasesoi.org, Facebook-sivulla ja -ryhmässä.

